proleter devrimci

AYDINLIK

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

SAYI
40
27 NİSAN 1971
100 KURUŞ

Bütün İlericiler!
Bütün Devrimciler!

Halkın Mücadelesini Ezmek için Getirilen

Anayasa Değişikliğine ve Baskı Tedbirlerine Karşı

BİRLEŞELİM!

Bu Sayıda

Başkan Mao'nun parti üzerine ögretisi

MIT - Faşist Işbirliği

Turanlar Köylüsü Ağaları Defetti

Milliyetler Meselesi

Melendiz Bölgesi Hakkında Kısa Not

Nihat Erim 23 Nisan dolayısıyla bir mesaj yayınladı. Bu mesajı Cevdet Sunayınki izledi. İnönü, Nihat Erim'in mesajına aynen katıldığını açıkladı. Türkeş, Feyzioğlu gibi emperyalist uşağı parti liderleri de Nihat Erim'e alkış tuttular. Emperyalizmin işçi sınıfını pençesi altına almak için kullandığı sarı sendika şirketi Türk — İş Genel Sekreteri Halil Tunç ise, aynı halk düşmanı görüşleri tekrar etti. Emperyalizmin, büyük burjuvazinin ve toprak ağalarının bütün temsilcileri hep bir ağızdan halka ve devrimci harekete karşı azgın bir saldırı kampanyası ilân ediyorlar.

Amerikancı Erim'in 23 Nisan mesajı, en gerici mihrak olan Sunay — Tağmaç kliğinin son kurban bayramı mesajlarında açıkladıkları halk düşmanı tertiplerin en son ve daha azgın bir ifadesidir. Başka türlü de olamazdı. Çünkü derinleşen iktisadi buhran ve uyanan halk yığınları karşısında, büyük burjuvazi ve toprak ağaları diktatörlüğünün zulüm ve baskı tedbirlerine başvurmaktan başka çaresi yoktur. Özellikle son iki yıldan beri yoğunlaşan baskı

→

Baskılara Karşı Birleşelim

(1. Sayfadan Devam)

tedbirleri ile Amerikancı faşist bir diktatörlük tezgâhlanmakta ve bunun ortamı hazırlanmaktadır. Halkın mücadelesi karşısında ipliği pazara çıkan Demirel hükümeti böyle bir baskı ve zulüm tertibini uygulamakta yetersiz kaldığı için değiştirilmiş, büyük burjuvazi ve toprak ağalarının halkı ezme plânlarını yürütmede daha başarılı olacağı umulan reformcu kisveli Erim hükümeti işbaşına getirilmiştir.

Erim hükümetinin kurulmasından bu yana geçen kısa zaman içindeki olaylara bir göz atalım. Bu süre içinde devrimci kuruluşlar ve halk üzerinde baskılar devam etmiş, sadece İstanbul'da faşist komandolarca on beş kadar silâhlı baskın düzenlenmiş, Balıkesir yurdunda Niyazi Tekin adlı devrimci genç, bu baskınlardan birinde atılan kahpe bir kurşunla şehit edilmiştir. Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi toplum polisince işgal edilmiş ve öğrenciler dövülmek üzere, polis tarafından birer birer faşist sürülerine teslim edilmiştir. Ankara'da da Kurtuluş Gazetesi bürosuna ve Sosyalist Gençlik Örgütüne silâhlı faşist baskınları yapılmış, Kurtuluş Lisesine silâh sıkan faşistlerin kurşunlarıyla ü ç g e n ç yaralanmıştır. Gene Demirel zamanındaki tutumla grevler ertelenmekte ve Turanlar köyünde olduğu gibi toprak için ağalara karşı mücadele veren köylüler hapislere atılmaktadır. Pranga Anayasaya aykırı olduğu için kaldırılmış olmasına rağmen, Yusuf Aslan ameliyatlı olarak yattığı hasta yatağında zincire vurulmakta, tutuklu olan devrimciler kanunsuz olarak hücrelere atılmaktadır. Ve bütün yurt çapında gerici saldırılar şiddetle devam etmekte, gerici yayınlar daha da azgınlaşmaktadır.

Erim iktidarı faşist komandoları açıkça işbirliğine çağırıyor

İşte bu ortamda, Nihat Erim faşist güruhlarla devlet arasındaki işbirliğini ndaha açık ve daha sistemli bir şekilde yürütüleceğini ilân eden mesajını yayınlamaktadır. Otuzdan fazla devrimcinin öldürülmesi, asayişi ihlâl etmemiştir. Devrimcilere ve örgütlerine yapılan gerici ve faşist saldırılar asayişi ihlâl etmemiştir. Çünkü Erim'in anladığı asayiş, büyük burjuvazi ve toprak ağalarına huzur sağlayan asayiştir. Erim böyle bir huzur ve asayiş vadetmekte ve bunu gerçekleştirmek için Türkeş'in faşist saldırganlarını işbirliğine çağırmaktadır:

«Biliniz ki, devletin asker, sivil bütün kuvvetleri sizin yanınızdadır. Bu sözlerim, görevlilere aynı zamanda kesin direktif niteliğindedir. Ancak unutmamak gerekir ki, güvenlik kuvvetlerinin başarısı büyük ölçüde sizin de onlara yardımcı olmanıza bağlıdır.»

Bu sözler, faşist bir saldırı kampanyasının, Amerikancı iktidarın baş yetkilisi tarafından verilen hücum işaretidir. Bu saldırı AP nin yapamadığı Anayasa değişikliği, baskı kanunları ve tedbirleriyle takviye edilmektedir. Amerikancı Erim şöyle diyor:

«... Unutmamak gerekir ki olağanüstü davranışlar karşısındayız, bu davranışları olağanüstü tedbirlerle yok edeceğiz... Alamayacağımız tedbir yoktur.» «Bunun için hazırladığımız tasarıları bugünlerde Mec lislislere sunacağız... Bu tedbirler, tedhişçilere göz açtırmayacaktır. Türk devletinin kaderinde en az bizim kadar sorumluluk taşıyan Türkiye Büyük Millet Meclisi, şüphesiz, hükümeti daha geniş yetkilerle güçlendirecek bir Anayasa değişikliğini hemen gerçekleştirecektir.»

Erim Hükümeti AP Seçim Beyannemesini Uyguluyor.

Erim iktidarının kanun kuvvetinde kararname çıkarma yetkisi istemesi, AP 1969 seçim beyannamesinde plânlanmıştır. Beyannamenin ilgili bölümünü buraya aynen alıyoruz:

> **«AP, iş başındaki hükümetin programında veya TBMM tarafından onaylanarak yürürlüğe giren kalkınma plânında kanun konusu yapılacağı belirtilen alanlarda, kanun kuvvetinde kararnameler çıkarabilmek üzere, Bakanlar Kurulunun yetki talep eden kanun tasarıları sevk edebilmesine taraftardır. Böyle bir tasarının kanunlaşması halinde, kanun metninde, Bakanlar Kuruluna verilen yetkilerin sınırları ve altı ayı geçmemek üzere ne kadar bir süre içinde kullanabileceğini belirteektir.»**

İBRET AYNASI

Saltanat Hükümeti Dahiliye Nezareti Tebliği

Mustafa Kemal Paşa veRauf bey, hariçte asayişi muhil (ihlâl eden) tahrikatta bulunuyor; çeteler teşkil ediyor ve hükümet içinde hükümet yap-mak istiyor, hükümetin şifresini kullanarak halkı içtimaa da-vet ediyor. Memlekette bir hükümet vardır. Ve o hükümetvar olduğunu ispat edecek, kimseyi memleketin mukadderatıyla oynamaya müsaade etmeyecektir. Mustafa Kemal Paşa veRauf bey, şiddetle tecziye olunacaklardır. Şimdiye kadar tevkif edildiklerine dair haber gelmediyse de herhalde tevkifleri-ne muvaffak olunacaktır. Bunun için hükümet, her vasıtayamüracaata karar vermiştir.

(Mustafa Kemal, **Nutuk**)

Buna uygun olarak Amerikancı iktidar, hükümete kanun niteliğinde kararname çıkarma yetkisi veren Anayasa değişikliğini, toplantı ve gösteri yürüyüşü hürriyetini kısıtlayan kanun tasarısını, Sıkı Yönetim Kanunuyla Ceza ve Ceza Usulü Kanununda değişikliği ve bunun gibi birçok baskı tedbirini Meclise getirmektedir. Böylece Demirel'in yapamadığını Erim yapmaktadır. Bunun için hâkim sınıfların bütün kurumları arasında bir ittifak kurulmasına çalışılmaktadır. Erim, mesajında silâhlı kuvvetleri ve Meclisi, halkı ezme plânlarını uygulamada baş dayanak olarak görmekte, orduya ve Meclise olan güvenini açıklamaktadır. Gerici partilerin liderleri, halkı ezmek için bir saldırı kampanyası açılması noktasında birleşmiştir. Başbakan Yardımcılığı koltuğunu işgal eden MİT ajanı Sadi Koçaş, mesajın açıklanmasından bir gün önce İnönü ile görüşmüş ve onayını almıştır. Erim ise aynı amaçla Demirel ile görüşmüştür. İnönü ile Bayar arasında yapılan karşılıklı ziyaretler de bu tabloyu tamamlamaktadır. Böylece 27 Mayıs Anayasasının getirdiği demokratik hürriyetlere karşı, gerici güçlerin kutsal ittifakı sağlanmıştır.

Reform sahtekârlığı halkı ezme planının bir parçasıdır

Erim sahtekâr bir reformcu tutumla, bu ittifaka bir kısım reformcu burjuva unsurları da katma çabası içindedir. Reform palavraları, halkı ezmek için bir paravana olarak kullanılmaktadır. Atillâ Karaosmanoğlu'nun basın toplantısı, Erim hükümetinin reform sahtekârlığına umut bağlanması için tezgâhlanmıştır. Bu suretle devrimci hareketi ezme faaliyetini haklı gösterme plânının bir bölümü daha uygulanmıştır. Buna bağlı olarak Erim yayınladığı mesajında **«Biz reform yapacağız ama, devrimciler baltalıyor»** fikrini yaymaya çalışmaktadır. Amerikancı i k i t d a r, Devrimci hareketi reformların yapılmasını engelleyen bir kuvvet olarak göstererek bir kısım reformcu unsurları emperyalizme en sadık ve en gerici güçlerin peşine takma çabasındadır. Halkımızı sömüren ve geriliğe mahkûm eden emperyalizm ve işbirlikçileri, aynı şekilde Sunay'ın ağızıyla devrimciler için **«kalkınmamıza engel oluyorlar»** demektedirler. Hâkim sınıflar, iktisadi buhranı kabul etmek zorunda kalmışlar ve kalkınma masalları iflâs etmiştir. Bu durumda bütün suçu, büyük burjuvazinin ve toprak ağalarının huzurunu kaçıran devrimcilere yüklemeye çalışmaktadırlar. Oysa halkımızın ilerlemesi, başında Erim'in bulunduğu emperyalist ve gerici tahakkümün yıkılmasına ve devrimci halk iktidarının kurulmasına bağlıdır.

Halkımızın sömürü ve baskıdan kurtulması, ancak devrimle olacaktır. Bununla beraber biz, emekçi halkın yararına olan her türlü reformu destekleriz. Ancak, Erim hükümetinin reform kisvesi altında getirdiği program, halkın yararına hiçbir reformu ihtiva etmemekte, tam tersine emperyalist hâkimiyeti perçinleme hedefine yönelmektedir. Bu reform sahtekârlığıyla sonuna kadar mücadele edeceğiz.

Mustafa Kemal'in "İstiklâl - i tam,, ilkesinin gerçek mirascısıyiz

Mesajın ilginç bir yanı da, 23 Nisan dolayısıyla yayınlanmış olmasıdır. 23 Nisan, bir halkın emperyalizme karşı silâha sarılarak verdiği mücadelede önemli bir tarihtir. Üyelerinden programına kadar Amerikan sermayesine bağlı olan bir iktidar 23 Nisanı yaratanların değil, milli hâkimiyet ve bağımsızlığımıza düşman olanların iktidarıdır. Böyle olduğu içindir ki, mesajın başında geçiştirilen «aziz şehitlerimiz, millî egemenlik ve tam bağımsızlık» gibi kavramlar, bir sahtekârlığın ifadesi olmakta ve bu iktidarın milletlerarası sermaye ile olan bağlarını gizleyememektedir. Erim'in mesajı, Mustafa Kemal'in bağımsızlık bildirilerine değil, Vahdettin'in saltanat hükümetinin Dahiliye Nezareti mesajlarına benzemektedir. Erim, yavuz hırsız misali, **«dışardan beslenme ideolojiler»** den ve **«dışardan her türlü yardım ve teşviki gören örgütler»** den söz etmekte ve **«bunlar yabancı ülkelerden adamları, kendilerine örnek ve önder olarak seçmişlerdir.»** demektedir.

Bir kere daha ve açıkça belirtiyoruz: Halkımızın her türlü baskı ve sömürüden kurtulması için mücadele ediyoruz. Bu mücadelede esas olarak halkımızın gücüne güveniyoruz. Halkımızın bütün dünya halklarıyla eşit ve kardeşçe bağlar kurmasını savunuyoruz. Emperyalizme karşı bütün dünya halklarıyla beraberiz. Dünya sosyalizmiyle beraberiz. Bu, halkımızı sömürenlere karşı, halkımızın gerçek dostlarıyla beraber olmamız ve dünya halklarıyla eşitlik ve bağımsızlığa dayanan devrimci bağlar kurmamız demektir.

Emperyalizme karşı mücadelede bize kurtuluş yolunu gösteren, işçi sınıfının devrimci düüüncesidir. Marx, Engels Lenin, Stalin ve Mao bütün hayatları boyunca emekçiler, ezilen halklar ve tüm insanlık için mücadele ederek, bilimsel sosyalizmi kuran ve ilerleten büyük devrimcilerdir. Emperyalistlerin ve gericilerin, «gâvur icadı» suçlamaları, halkımızın devrimci düşünceyle silâhlanmasını hiçbir zaman engelleyemeyecektir. Emperyalistler tarafından gerici düşüncelerle zincire vurulmak istenen halkımız, bu zinciri kıracak ve insanlık tarihinin düşünce mirası üzerine inşa edilen en ilerici ve bilimsel düşünceyi, yani Marksizm Leninizm Mao Zedung düşüncesini kendine rehber edinecektir.

Mustafa Kemal halkımızın verdiği millî kurtuluş mücadelesinin önderiydi. Biz, halkımızın geçmişte bağımsızlık ve hürriyet uğruna verdiği bütün mücadelelerin gerçek mirasçıları ve gerçek savunucularıyız. Mustafa Kemal'in «istiklâl-i tam» ilkesinin de gerçek mirasçıları ve savunucularıyız. Ve bu mirası, Amerikan boyunduruğuna hizmet eden Erim iktidarı dahil, bütün gerici iktidarlara karşı sonuna kadar savunacağız.

Hazırlanan saldırı kampanyası ve baskı tedbirleri karşısında devrimci hareketin önemli görevleri vardır. En gerici mihrakın baskı tedbirlerini nasıl çökertebiliriz? Birinci olarak, halkla bağlarımızı daha da güçlendirmeliyiz. İkinci ve âcil olarak, iktidarın Anayasayı değiştirmesine ve baskı tedbirlerine karşı demokratik ve ilerici güçlerin en geniş saflarda birlesmesini ve mücadele etmesini sağlamalıyız. Bu konuda her türlü dar klik menfaati güden tekelci tutumu mahkûm etmeliyiz. Çünkü böyle bir tutum halkın dâvasına ihanet olacaktır. Anayasa değişikliğine ve baskı tedbirlerine karşı olan her şahıs, her grup ve her örgüt tüm yurt çapında, aynı hedefe yönelen eylem birliği için mücadele etmeliyiz. Bunun için gerekli bütün teşebbüslere girişeceğiz ve bu yoldaki bütün teşebbüsleri destekleyeceğiz.

Amerikancı iktidarlar bir dizi baskı tedbirleri getirerek faşist bir diktatörlük ortamını hazırlıyorlar. Ancak faşizm mukadder değildir. Halk yığınlarının aktif demokratik mücadelesini örgütleyerek ve demokratik güçlerin en genis saflarda eylem birliğini gerçeklestirerek faşist diktatörlük plânlarını çökertebiliriz. Bütün gerici iktidarlar yıkılmaya mahkûmdur. Erim hükümet de yıkılmaya mahkûmdur.

AYDINLIK'ı okuduktan sonra tartış, eleştir, görüşlerini yaz, dergiyi atma, arkadaşlarına ulaştır!

MİT'e ve Faşistlere Çalışan Bir Ajan-Provokatör Açıklıyor:

MİT-Faşist Işbirliği

Amerikancı patronların, toprak ağaları ve tefecilerin iktidarları halkımızın mücadelesini bastırmak için gizli — açık birçok faaliyetlere girişiyor. Gelişen devrimci mücadeleyi durdurabilmek için ellerinden geleni yapıyorlar. Dergimizin 28. Sayısı'nda Amerikancı AP iktidarının bu amaçla hazırladığı gizli «Huzur Plânı» nı açıklamıştık.

Son olarak arkadaşlarımız MİT'in proleter devrimci hareketimiz içine sokmaya çalıştığı bir ajan — provokatörü ortaya çıkardılar. Bu ajan — provokatör Özel Dişçilik Okulunda okuyan MUHAMMET SUYAGİREN'dir. Muhammet faaliyetinin farkedildiğini anlayınca herşeyi olduğu gibi anlattı. İfadesinde bağlı olduğu MİT ajanı MUSA ÖDLEK'in emri ile hareketimize bundan iki ay önce girmeye çalıştığını belirtti.

Musa Ödlek, Makina Kimya Endüstrisi Kurumu'nda arşiv memuru olarak çalışmakta ve İlâhiyat Fakültesi'nde okumaktadır. Azılı bir nurcudur. Esas işi MİT ajanlığıdır. Musa Ödlek ajan — provakatör Muhammet Suyagiren'e hizmeti karşılığında para ödemektedir.

Muhammet Suyagiren aynı zamanda, Ülkü Ocaklarına bağlı bir faşisttir. Osmaniye Lisesini bitirdikten sonra faşistlerin «komando kampları» nda 20 gün süreyle eğitim görmüştür. Faşistler kendisini Ankara'da çalışmak üzere görevlendirmişlerdir. Ankara'da uzun süre faşistlerin işgali altında bulunan yurtlarda kalmıştır. Faşistler daha sonra MİT hesabına çalışan ajan — provokatör'den kendilerine de bilgi getirmesini istemişlerdir. MİT ajanı Musa Ödlek ve faşistler kendisine Dev — Genç'e de sızarak orada yükselmesini emretmişlerdir. Muhammet Suyagiren faşistlerden Ziraat Fakülteli YAŞAR BAŞYİĞİT'e bağlı olarak iş görmüştür. Edindiği istihbaratı ona ulaştırmaktadır. MİT ajanı Musa Ödlek durumu öğrenince bunu pek tabiî karşılamış ve iki tarafa da bilgi iletmesini istemiştir.

MİT ajanı Musa Ödlek, Muhammet'i aynı zamanda bir işe yerleştirmek için çeşitli çabalar göstermiştir. Son olarak Sanayi Çarşısında MİT ajanı bir lokantacının yanına yerleştirmeye çalışmıştır. Ajan — Provokatör ifadesinde, Musa Ödlek'in kendisini de teşkilâta devamlı ajan olarak aldırmak için çalıştığını, fakat askerliğini yapıncaya kadar ertelendiğini bildirdi.

Ajan — provokatör Muhammet Suyagiren bütün bu bilgileri kendisi ile görüştürülen basın mensuplarına da anlatmıştır.

Bu olay MİT ve polisin faşistlerle ortaklaşa çalıştığını bir kere daha ortaya koymuştur. Polis ve MİT faşistleri devrimcilere ve halkımıza karşı giriştikleri hayasız saldırılarda desteklemekte ve korumaktadır. Polis faşistlerin birçoğunu maaşlı olarak çalıştırmaktadır. Bu son olay bunun en somut delillerinden biridir. MİT, polis, faşistler ve nurcuların istihbarat kaynakları bile ortaktır. Bunların hepsi hâkim sınıfların halkımızın mücadelesini bastırmak için kullandıkları araçlardır.

Bu olay, aynı zamanda hâkim sınıfların devrimci hareketimizi bastırmak için nasıl gizli ve sinsice çalıştıklarını bir kere daha ortaya koymuştur.

Dev = Genç Bildirisi

NİYAZİ TEKİN'İ VURDULAR

İŞÇİLER, KÖYLÜLER, ASKERLER, YURTSEVER SUBAYLAR, MEMURLAR, ÖĞRETMENLER, TÜM DEVRİMCİLER; HALKIMIZ!

Ülkemiz yiğit bir evlâdını daha kaybetti. BAĞIMSIZLIK SAVAŞINDA bir şehit daha verdik. Yiğit BAĞIMSIZLIK SAVAŞÇISI NİYAZİ TEKİN kardaşımız emperyalist uşağı şişgöbekli patronların beslemesi faşist köpekler tarafından vuruldu.

NİYAZİ TEKİN neyin savaşını veriyordu?

NİYAZİ TEKİN ülkemizin kaderini elinde bulunduran, halkımızın hergeçen gün bir kat daha yoksullaşmasını isteyen, bütün millî kaynaklarımıza el koymuş bulunan Amerikan emperyalizmine karşı ülkemizin bağımsızlığı için savaşıyordu. NİYAZİ TEKİN ülkemizi emperyalistlere peşkeş çeken, halkın yoksulluk içinde yaşamasını, buna karşılık kendilerinin herşeye sahip olmasını isteyen ve bunu sürdürmek için işçilere, köylülere, bütün yoksul halka zulmeden bir avuç Amerikancı vurguncuya ve onların köpeklerine karşı savaşıyordu. NİYAZİ TEKİN halkımızın kaderini Amerikan emperyalizminin ve onun uşağı bir avuç çıkarcının elinden almak, BAĞIMSIZ TÜKİYE'yi kurmak, sömürünün ortadan kaldırıldığı, halkın kendi kaderini elinde bulundurduğu bir düzeni gerçekleştirmek için savaşıyordu. NİYAZİ TEKİN bu uğurda kanlarını döken VEDATLARIN, BATTALLARIN, MEHMETLERİN, TAYYARLARIN, NAİLLERİN yolunda savaşıyordu.

NİYAZİ TEKİN'i niçin vurdular?

NİYAZİ TEKİN'i Amerikan emperyalizminin ve onun ortağı bir avuç vurguncunun çıkarlarının sürmesi için vurdular. Amerikan uşağı faşist köpekler işçilerin, köylülerin ve bütün halkın yoksulluktan kurtulmasını istemedikleri için vurdular. Amerikancı patronlara karşı direnen işçilere, toprak ağalarına karşı savaşan yoksul köylülere, sömürüden kurtulmak için savaşan bütün halka ve halkın mücadelesinin en ön safında dövüşen devrimcilere zulüm, işkence ve katliamı devam ettirebilmek için vurdular.

BAĞIMSIZLIK SAVAŞI sürecek, Amerikancı bütün iktidarlar halkın ve devrimcilerin mücadelesi ile mutlaka yıkılacaktır!

İşçilerin, köylülerin ve devrimci gençlerin kanlarıyla boğulan Demirel iktidarının arkasından işbaşına getirilen Amerikancı Erim iktidarı bütün yurtseverleri tasviye etmek, işçilerin, köylülerin, bütün halkın mücadelesini ve onun öncüsü devrimcileri yoketmek istemektedir.

Bir avuç çıkarcının beslemesi faşist köpekler polis kimayesinde bağımsızlık savaşçılarının kaleleri olan yurtlara, üniversitelere saldırtılmakta, devrimciler katledilmekte ve arkasından üniversiteler ve yurtlar kapatılmaktadır.

Halkın kızgınlaşan devrimci savaşını yoketmeye hiçbir iktidarın gücü yetmeyecektir. Amerikancı bütün iktidarlar halkın ve onun öncüsü devrimcilerin mücadelesiyle yıkılacaktır.

DEVRİM YOLUNDA İLERİ

Halkın kurtuluşunun bir tek yolu vardır : DEVRİM. Biz bunun dışındaki hiçbir çözümün halkı yoksulluktan kurtaracağına inanmıyoruz. Biz devrimci gençler olarak işçileri, köylüleri, bütün yurtseverleri Amerikan emperyalizminin yeni iktidarının devrimcileri yoketme yolundaki bütün oyunlarına karşı uyanık olmaya, onların oyunlarını bozmak için daha kararlı, daha yiğit, daha aktif mücadeleye çağırıyoruz.

NİYAZİ vuruldu, fakat silâhı bizim elimizde. Biz bağımsızlık savaşçılarının yolunda yılmadan savaşa devam edeceğiz!

Amerikan emperyalizmini ve bütün halk düşmanlarını yoketmek için DEVRİM YOLUNDA İLERİ!

TÜRKİYE DEVRİMCİ GENÇLİK FEDERASYONU (DEV — GENÇ)
TÜRKİYE MİLLİ GENÇLİK TEŞKİLÂTI
MALATYA YÜKSEK ÖĞRETİM DERNEĞİ

Turanlar Köylüsü Ağaları Defetti

Şubat ayında ağa topraklarını işgal eden Turanlar köylüleri 14 Nisan'da ağaların giriştikleri saldırıyı püskürttü.

Yıllardır ağa zulmü altında inleyen Turanlar köylüsü Şubat ayında ayaklanarak ağaların gasbettiği toprakları ele geçirdi. Kadın — erkek mücadeleye atılan köylüler ağaları köye sokmadılar. Bütün toprakları ektiler. Bunun üzerine ağalar jandarma gönderdi. Köylü jandarma saldırısına da kahramanca göğüs gerdi. Kadınlar, çocuklar yerlerde sürüklendi. Erkekler hapislere atıldı. Fakat Turanlar halkı bir adım gerilemedi; mücadele ile kazandığı toprakları terketmedi. Köylüler mücadele içinde birçok gerçeği kavradılar. Jandarmanın, mahkemenin ağaanın emrinde olduğunu, devletin hâkim sınıfların baskı mekanizması olduğunu öğrendiler. Turanlar mücadelesi halkımızın kurtuluş yolunu aydınlattı. Proleter devrimci hareketimizi güçlendirdi. Turanlar mücadelesinden çıkan sonuçları dergimizin 28. Sayısında yayınladık.

Gasbettikleri topraklar köylüler tarafından ellerinden alınan ağalar, 14 Nisan günü yeniden saldırıya geçtiler. Ağalar saldırıya uzun zamandan beri hazırlanıyorlardı. Saldırıdan iki gün önce de Germencik'te parayla tutulmuş adamları ile içki âlemleri düzenlediler. Germencik'in ortasında gece sürekli silâh attılar. 14 Nisan günü, ağalar ve para ile tuttukları 50 — 60 kadar adamları, 30 kadar traktörle köye girdiler. Ekili toprakları sürmeye kalktılar. Bunu duyan Turanlar köylüsü ayaklandı, ağaların ve adamlarının üzerine ateş yağdırdı. En önde kadınlar olmak üzere, Turanlar köylüleri bir şahin gibi ağaların üzerine saldırdı. Ağaların silâhları ellerinden alındı. Ağalar ve adamları sopa ile köyden dışarı atıldı. Canlarını zor kurtarıp, bir daha köye gelmeye tövbe ettiler.

Saldırgan zalim ağaların imdadına jandarma yetişti. On köylü arkadaşımızı tutuklayıp götürdüler.

Bu işi kuvvet ve jandarma desteği ile başaramayacaklarını anlayan ağalar şimdi de köylüleri para ile işgalden vazgeçirmeye çabalıyorlar. «Size bir miktar para verelim. Toprakları bize verin» diyorlar. Köydeki zenginlerden birkaç bozguncu ağaların bu oyununa yardımcı oluyor. «Nasıl olsa toprakları alamayız, karşımızda devlet var. İyisi mi parayı alalım. Kâr, kârdır.» diyorlar. Yoksul köylüler bütün oyunların farkında. Toprakları ancak kendi kuvveti ile kazanabileceğini bilerek sonuna kadar mücadele etmeye kararlıdırlar.

Turanlar köylüsü kurtuluş için yalnız kendi köyünü işgal eden ağalara karşı değil, aynı zamanda ağaların, patronların ve Amerikan emperyalizminin iktidarına karşı mücadele etmek gerektiğini mücadele içinde öğrendi. Bütün halkımıza mücadelesi ile bunu öğretti. Onu kurtuluş yolundan döndürmek, uzlaşma yoluna itmek isteyen herkesle ve bütün bu tip fikirlerle amansızca mücadele etmeliyiz.

Turanlar mücadelesinin tecrübelerini bütün halkımıza yayalım. Ondan dersler çıkararak devrimci mücadelesi bize, köylük bölgelerde hareketin yoksul köylüler tarafından yönetilmesi gerektiğini bir kere daha kavratıyor. Devrimci mücadelede kadının ne kadar önemli bir yer tuttuğunu öğretiyor. Turanlar mücadelesinde 15 — 16 Haziran Şanlı işçi mücadelesinde olduğu gibi kadınlar, hem ağalara hem jandarmaya karşı en ön safta mücadele ettiler. Turanlar mücadelesi bize halkın ne muazzam bir kuvvet olduğunu öğretiyor. Ne kadar silâhlı olursa olsun hiçbir düşmanın birleşip kararlı bir şekilde mücadeleye atılan halkın karşısında duramayacağını öğretiyor. Germencik jandarma komutanı diyor ki, «Köyde karakol kurmak bizim için ölüm demektir. Köylüler askerleri kendi saflarına kazanıp silâhı bize çevirtirler» Bu bize ordunun içinde yer alan aslında işçi ve köylü olan askerlerle birleşmenin ne kadar önemli olduğunu gösteriyor. Askerlere ve yurtsever subaylara gerçek yerlerinin halkımızın safları olduğunu anlatalım. Ordu konusundaki uzlaşıcı, teslimiyetçi ve revizyonist fikirlerle mücadelede kararlı olalım. Bu konuda hareketimizin doğru politikasına sonuna kadar sarılalım. Turanlar köylüsünün mücadelesi güçlenerek devam ediyor. Köylü kitlesi ile mücadele içinde kaynaşmak, köylüleri işçi — — köylü iktidarı hedefine yöneltmek, onları bu hedefe uygun olarak teşkilâtlandırmak proleter devrimcilerinin görevidir.

Turanlarda parlayan kıvılcımı bütün Ege bölgesine, bütün Türkiye'ye yayalım. Yoksul köylünün ağalalara ve tefeci — tüccarlara karşı mücadelesini hızlan

Başkan Mao'nun Parti

Bu yazı Başkan Mao'nun proletarya partisi üzerine Marksist — Leninist öğretisini esaslı bir şekilde incelemektedir. Türkiye'de bir çok reviz yonist örgütlenme çabalarının boy gösterdiği bugünkü ortamda, proletarya partisinin ideolojik, politik ve örgütsel esaslarının kavranması büyük önem kazanmaktadır. Yen Çun'un yazısı, 24 Temmuz 1970 tarihinde **Halkın Gazetesi**'nde (Jenmin jibao) gazetesinde yayınlanmıştır. Yayınladığımız metin, bu yazının PEKİNG REVIEW (1971, sayı: 33) dergisin'den alınan kısaltılmış metnidir.

Çin devrimine önderlik ettiği yarım yüzyıla yakın bir süre içindeki mücadelesinde Başkan Mao, Parti inşasına daima son derece önemli bir yer ayırmıştır. Başkan Mao, Çin devriminin gelişmesi süreci içinde, Parti içinde iki çizgi arasındaki mücadelede, Partinin sağlamlaştırılması ve Partinin inşası hareketi içinde ve modern revizyonizme karşı mücadele için de, Parti inşası üzerine Marksist — Leninist teoriyi yaratıcı ve çok yanlı bir şekilde geliştirmiştir. Başkan Mao'nun Parti üzerine teorisi, Paıtimizin ve uluslararası komünist hareketin Parti inşası konusunda edindiği tecrübelerin bir muhasebesidir ve Mao Zedung Düşüncesinden çok önemli bir parçasıdır. Partimizde Başkan Mao'nun Parti teorisi üzerine yapılan her geniş çapta inceleme hareketi, şaşmaz bir şekilde Partinin gelişmesine ve Çin devriminin muzaffer ilerleyişine büyük hız vermiştir.

Başkan Mao Çin Komünist Partisini kurduğu zaman Marksizm — Leninizmi Çin devriminin somut pratiği ile birleştirerek Partimiz için doğru bir siyasi çizgi tespit etti. 1926'da, o sırada mevcut olan sağ ve «sol» oportünizme karşı verilen mücadele sırasında Başkan Mao, **Çin Toplumundaki Sınıfların Tahlili** adlı önemli eserini yayınladı ve orada şunu belirtti: **«Devrimimizin önder gücü, sanayi proletaryasıdır.»** Böylelikle Başkan Mao, Partinin devrime önderlik etmedeki en önemli meselesini, yani kime dayanmak, kimle birleşmek, kime karşı savaşmak gerektiği meselesini çözdü. Başkan Mao 1928'de yazdığı **Cingggang Dağlarındaki Mücadele** adlı makalesinde, Parti örgütlenmesi meseleleri üzerinde durarak, şunu önemle belirtti:

«Proletaryanın ideolojik önderliği meselesi çok önemlidir.» 1929 yılında Başkan Mao, Gutien Toplantısı karar taslağını, yani **Parti İçindeki Yanlış Görüşlerin Düzeltilmesi Üzerine** adlı eserini yazdı. Bu eserde, Paıti içinde ideolojik eğitimin güçlendirilmesinin doğru sıyasi çizgiyi uygulayabilmesi için temel ganin doğru siyasi çizgiyi uygulayabilmesi içni temel garanti olduğunu açıkladı.

Şöyle dedi:

«Dördüncü Kızıl Ordudaki Komünist Parti teşkilâtında doğru Parti çizgisinin uygulanmasını engelleyen çeşitli proleter — olmayan fikirler vardır. Eğer bu fikirler tamamen düzeltilmezse, Dördüncü Ordu Çin'in büyük devrimci mücadelesinin ona yüklediği görevleri başaramaz.» Başkan Mao, Marksist — Leninist sınıf tahlilini uygulayarak Partideki proleter — olmayan çeşitli fikirlerin ortaya çıkış biçimlerini ve kaynaklarını derinliğine açıklamış ve düzeltilmesi için gereklı metodu ortaya koymuştur. Başkan Mao'nun bu ışık saçan eseri, bizim için Partinin ve ordunun inşasında büyük bir programdır.

PARTİ ÜRETİMDE ÖNDER
Çen Yung — Kuei, Daçay Tarım Komünü Parti sekreteridir. Bütün parti yöneticileri

Gutien Toplantısı kararının üstün düşünce tarzı, gerek Parti içindeki gerekse Parti dışındaki yoldaşların, Partinin siyasi çizgisi, Parti içi mücadele, Partide ideolojik eğitim gibi Parti inşasının temel meseleleri üzerindeki kavrayışlarını artırdı; Partinin Kızıl Ordudaki ve kitle hareketindeki önderliğinin güçlenmesinde, devrimci üs alanlarının gelişmesinde ve sağlamlaşmasında önemli bir rol oynadı. O zamandan bu yana bütün Parti, bütün ordu ve bütün ülkedeki devrimci kitleler Başkan Mao'nun bu ışık saçan eserini sürekli olarak inceleyip öğrenmektedir.

Vang Ming'in temsil ettiği «sol» oportünist hizip, 1931 yılında Parti Merkez Komitesinin önderliğini ele geçirdi. Bu manyaklar çetesi, ne Marksizm — Leninizm, ne de Çin devriminin somut şartları konusunda en ufak bir bilgiye sahip değildi. Başkan Mao'nun doğru siyasî ve askerî çizgisine karşı çıktılar, Gutien Toplantısı kararının uygulanışını baltaladılar ve böylece Partiye ve Kızıl Orduya ağır kayıplar verdirdiler. Büyük tarihi önem taşıyan Dsunyi Toplantısı, Başkan Mao'nun tesbit ettiği Japonya'ya karşı millî birleşik cephe yerleştirdi; Vang Ming'in «Sol» oportünist çizgisinin Parti içindeki hâkimiyetine tam anlamıyla son verdi ve Partinin çizgisini yeniden doğru Marksist — Leninist raya oturttu. Partimiz ancak bu şekilde kızıl Orduya sayısız zorlukların üstesinden gelmede; Komintang'ın karşı — devrimci «kuşatma ve bastırma» harekâtlarını bozguna uğratmada; Japonlara karşı verilen savaşta zaferle ileri mevzilere ulaşmada ve Başkan Mao'nun tesbit ettiği aJponya'ya karşı millî birleşik cephe çizgisini uygulamada önderlik edebildi.

Başkan Mao bir yandan Japonya'ya karşı millî birleşik cepheyi, öte yandan da birleşik cephe içinde Partinin bağımsızlığı ve inisiyatif sahibi olması ilkesini savunuyordu. Japonya'ya karşı direnme savaşı başladıktan sonra, Başkan Mao tam zamanında Parti içindeki esas tehlikenin «sol» kapalı — kapıcılıktan, sağ teslimiyetçiliğe dönüştüğüne dikkati çekti. Ve şu çağrıyı yaptı: **«Parti içinde teslimiyetçiliğe karşı savaşalım»; «Bütün ülkede millî teslimiyetçiliğe karşı savaşalım.» Başkan** Mao, «Birleşik cephe her şeyi halleder», «Herşey birleşik cepheye tabi kılınmalıdır» şeklinde kendini belli eden (aslında Komintang herşeyi halleder, herşey Komintang'a tabi kılınmalıdır anlamını taşıyan) Vang Ming teslimiyetçiliğine karşı tavizsiz bir mücadele açtı. Parti Merkez Komitesinin Altıncı Genel Toplantısında bu mücadelede esas zafer kazanıldı.

Proletaıyanın devrimci Partisinin inşasında, Parti içinde iki çizginin mücadelesinin nasıl açığa çıkartılıp, ele alınacağı önemli bir meseledir. 1937 yılında Başkan Mao iki büyük felsefî eserini, **Pratik Üzerine ve Çelişme Üzerine** adlı yazılarını yazdı. Bunlar yanı sıra, **Liberalizme Mücadele** ve diğer makalelerini yazarak, oportünizmi teorik, ideolojik ve siyasi yönlerden etraflıca eleştirdi. Böylece Paıti içindeki çelişmeler teorisini derinlemesine açıkladı. Başkan Mao şuna işaret etti: **«Partide devamlı olarak farklı görüşler karşı karşıya gelir ve müacdele eder. Bu, toplumdaki sınıf çelişmelerinin eski ve yeni arasındaki çelişmelerin Parti içindeki yansımasıdır. Eğer Partide çelişmeler ve bu çelişmelerin çözümü için verilen ideolojik mücadeleler olmasaydı, o zaman Partinin hayatı sona ererdi.»** Başkan Mao, Parti için ideolojik mücadelenin ele alınması konusunda şu ilkeyi geliştirdi:

«Parti hem yanlış görüşlere karşı amansız bir mücadele yürütmeli, hem de hata yapan yoldaşlara bu hatalarını görebilmeleri için gerekli bütün imkânları vermelidir.» Ayrıca Başkan Mao, Parti içindeki doğru ve yanlış görüşlerin belirli şartlar altında düşmanca çelişmeler haline gelebileceğini derinlemesine açıkladı. Başkan Mao'nun Parti içindeki çelişmeler üzerine teorisi, Parti inşasındak: rehber düşüncedir.

Başkan Mao, iki çizgi arasındaki mücadele Partiyi yönetirken, Parti üyelerinin ve kadrolarının eğitimine, Parti inşasının çok önemli bir meselesi olarak eğildi. 1937 yılında, **Milyonlarca Kitleleri Japonya'ya Karşı Milli Birleşik Cephe'ye Kazanalım** adlı yazısında Başkan Mao bu konuya işaret etti: **«Büyük bir devrim, büyük bir Partiyi ve bu devrime rehberlik edecek çok sayıda birinci sınıf kadroyu gerektirir.»** Başkan Mao, aynı zamanda Parti üyelerinde ve kadrolarında aranacak nitelikleri ve çalışma tarzını somut bir şekilde belirtti: Parti üyeleri ve kadroları **«Marksizm — Leninizmi kavramış, siyasi bakımdan uzak görüşlü, becerikli fedakârlık ruhuyla dolu, meseleleri kendi başına çözmede yetenekli, güçlükler karşısında sağlam ve millete, sınıfa ve Partiye sadık ve bağlı kadrolar ve önderler olmalıdır. Parti, Parti üyeleriyle ve kitlelerle bağ kurmada bu kadrolara ve önderlere dayanır. Parti ancak onların kitleler üzerindeki sağlam önderliğine dayanarak düşmanı altetmede zafer kazanabilir. Bu kadrolar ve önderler, bencillikten, bireyci kahramanlıktan, gösterişten, tembellikten, pasiflikten, gururlu sekterlikten uzak, fedakâr sınıf kahramanları ve millî kahramanlar olmalıdır.»**

Aynı yıl Başkan Mao, bu düşüncesini Kuzey Şer Enstitüsü için yazdığı ithafta bir defa daha belirt **«Devrimin öncüleri olarak çok sayıda insanın yetiştirilmesi gereklidir: Siyasi bakımdan uzak görüşlü; mücadele ve fedakârlık ruhuyla dolu; açık yürekli; sadı faal ve dürüst; asla kişisel çıkar peşinde koşmaya bütün varlığıyla milletin ve toplumun kurtuluşu iç çalışan; hiçbir güçlükten korkmayan; cesaretle güçlüklere göğüs geren; kendini beğenmişlikten uzak; b linçli ve pratik zekâlı kimseler. Eğer Çin bu niteli te çok sayıda öncü unsura sahip olursa, Çin devrimnin görevleri zaferle yerine getirilecektir.»**

Bütün bu büyük öğretilerinde ve daha sonra ya dığı **Norman Bethune'un Anısına Halka Hizmet** v **Dağları Taşıyan Budala İhtiyar** adlı eserlerinde Başka Mao, Parti üyelerinin sahip olması gereken nitelikle açıkça belirtti. Bunlar, Başkan Mao tarafından açı lanan ve Partinin Dokuzuncu Milli Kongresi tarafı dan hazırlanan ve kabul edilen yeni Parti Tüzüğünd öngörülen beş şarta tamamen uymaktadır. (1) Partim zin tarihine bakıldığında görülecektir ki, Başkan Mao nun öğretilerine uygun hareket edenler Partimizd kalabilirler; bu öğretilere karşı gelenler asla Partimi de kalamazlar.

Başkan Mao ve yakın silâh arkadaşı Ba Dokuzuncu Merkez Komitesi 2. Tam Ü

Parti üyelerinin eğitimi meselesi, özünde onların dünya görüşlerini yeniden biçimlendirmek, ideolojik bakımdan Partiye tam olarak katılmalarını sağlamak meselesidir. Başkan Mao, **Sanat ve Edebiyat Üzerine Yenan Forumunda Konuşma** adlı eserinde bu konuyu önemle belirtmiştir: **«Komünist Partisine örgütsel bakımdan katılmış olan, ama ideolojik bakımdan henüz tam olarak ya da hiç katılmamış olan pek çok Parti üyesi vardır.»** Başkan Mao şöyle der:

«Örgütsel bakımdan meseleleri çözmek için her şeyden önce ideolojik bakımdan meseleleri çözmek proleter olmayan ideolojiye karşı proletarya ideolojisinin mücadelesini vermek gereklidir.»

Bütün Partinin Marksist — Leninist düzeyini yükseltmek, Japon saldırganlarına karşı savaşta zafer kazanmak ve proletarya önderliğinde yeni bir Çin kurmak için Başkan Mao, 1942 yılında bir düzeltme hareketini başlattı. Başkan Mao şöyle dedi: **«Biz komünistiz; düşmanı altetmede halka önderlik etmek istiyoruz. Bunun için saflarımızı düzenli tutmalı; uygun adım yürümeliyiz; askerlerimiz seçme, silâhlarımız iyi olmalıdır.»** Bunun için, Parti içinde iki çizgi arasındaki mücadelenin tecrübesini ideolojik bakımdan özetlemek ve bütün Parti'den «sol» ve sağ oportünist ideolojinin etkilerini tasfiye etmek zorunludur.

Düzeltme hareketi eleştiri ve özeleştiri yoluyla bütün Partide proleter Parti ruhunun güçlendirildiği ve Parti içindeki çelişmelerin çözüldüğü bir Marksist — Leninist eğitim ve öğrenim hareketi idi. Düzeltme hareketi için yazdığı yazılarda, yani **İnceleme Tarzımız Yeniden Düzenleyelim, Parninin Çalışma Tarzını Düzeltelim** ve **Basma — kalıp Parti Yazılarına Karşı Çıkalım** adlı eserlerinde Başkan Mao, sübjektivizmin «sol» ve sağ oportünist çizgilerin ideolojik temeli ve Parti ruhundaki bir pisliğin belirtisi olduğuna işaret etti. Başkan Mao şöyle dedi: **«Ancak sübjektivizm altedildiği zaman, Marksizm — Leninizm gerçeği hâkim olabilir, Parti ruhu güçlenebilir, devrim zafer kazana**

Üzerine Öğretisi

Yen Çun

bilir.» Başkan Mao, düzeltme hareketi için şu ünlü ilkeleri tespit etti: **«İdeolojide berraklık ve yoldaşlar arasında birlik»** amacına ulaşmak için «birlik, eleştiri, birlik», **«gelecekteki hataları önlemek için geçmiştekilerden ders al»** ve **«hastayı kurtarmak için hastalığı tedavi et.»** Başkan Mao tarafından bütün Partiye verilen şu görevler, Partinin tümünün çalışma tarzının geniş ölçüde değişmesini sağladı: **«Ülkedeki, ildeki, nahiyedeki ve köydeki iç ve dış somut şartların sistemli ve etraflı araştırılması ve incelenmesi.»** Başkan Mao-nun **Koalisyon Hükümeti Üzerine** adlı makalesinde özetlediği, Partinin **«Teori ile pratiği birleştirmek, halk yığınları ile sıkı bağlar kurmak ve özeleştiri metodunu uygulamak»** şeklindeki çalışma tarzı, Partimizin en değerli devrimci geleneği haline gelmiştir. Başkan Mao'nun düzeltme hareketi ile ilgili teori ve pratiği, Partimizin inşasında yeni bir çağ açan katkılardır.

Yenan'daki düzeltme hareketi sırasında, Parti içinde iki çizginin mücadelesinde edinilen tecrübeler sistemli bir şekilde özetlendi; dönek Cen Du—siu, Vang Ming, Çu Çiu — Pay, Li Li—san ve Çan Guotao'nun temsil ettiği «sol» ve sağ oportünist çizgiler bütünüyle mahkûm edildi ve Parti içinde ve dışında proleter ve proleter — olmayan ideolojiler arasında büyük bir polemik başlatıldı. Bu, Partinin sıhhatli olmayan eğilimlerden kurtulmasına yardımcı oldu ve Parti üyelerinin ve özellikle kıdemli Parti kadrolarının proleter siyasî bilincini ve Marksist ideolojik düzeyini büyük çapta yükseltti; böylelikle Partimizin görünüşünü büyük ölçüde değiştirdi ve Partimizin Marksizm — Leninizm — Mao Zedung Düşüncesi temeli üzerinde o güne kadar görülmemiş bir ölçüde birleşmesini mümkün kıldı. Düzeltme Hareketi yoluyla bütün Parti, Başkan Mao'nun proleter devrimci çizgisinde büyük adımlarla ilerledi ve bütün ülkede yeni — demokratik devrimin zaferi için gerekli şartları hazırladı.

...ardımcısı Lin Biao, Çin Komünist Partisi ...plantısında Başkanlık Divanında.

Proletaryanın iktidarı ele geçirmesinden sonra Partinin inşası meselesi, uluslararası komünist harekette yeni bir meseledir. Sovyetler Birliğinde Stalin'in ölümünden sonra, Kruşçev dönek kliği Partinin, hükümetin ve ordunun yönetimini ele geçirdi ve Lenin'in ve Stalin'in Partisinin revizyonist, sosyal — emperyalist, ve faşist bir parti haline dönüşüp yozlaşmasına yolaçtı; «Barış içinde evrim» yoluyla dünyada proletarya diktatörlüğü altındaki ilk sosyalist devleti, burjuva diktatörlüğü altında sosyal — emperyalist bir devlet haline dönüştürdü. Bu, dünya proletaryasının siyasî partilerine şu görevleri yükledi: revizyonizmi önlemek ve modern revizyonizmle mücadele etmek. Başkan Mao, merkezi bir avuç Sovyet revizyonist döneği olan modern revizyonizme ve Partimiz içinde Liu Şao—çi tarafından temsil edilen bir avuç karşı — devrimci revizyoniste karşı tavizsiz bir mücadele yürüttü. Başkan Mao'nun proletarya diktatörlüğü altında devrimi devam ettirme teorisi ve bizzat başlatıp yönettiği Büyük Proleter Kültür Devrimi, günümüzde dünya komünist hareketinin en temel meselesini, yani proletaryanın siyasî partisinin yozlaşmasının önlenmesi ve bir proletarya devletinin siyasî rengini değiştirmesinin önlenmesi meselesini çözdü.

Daha Çin devriminin yeni — demokratik devrim aşamasından sosyalist devrim aşamasına geçişinin arifesinde, Partinin Yedinci Merkez Komitesinin İkinci Genel Toplantısına sunduğu raporda Başkan Mao, proletaryanın ülke çapında iktidarı ele geçirmesinden sonra, ülkemizdeki baş çelişmenin **«proletarya ile burjuvazi arasındaki çelişme»** olduğunu açıkça belirtti. Bütün Partiyi silâhsız düşmanlara karşı mücadele etmeyi öğrenmeye çağırdı. 1957'de Başkan Mao iki büyük eserini yayınladı: **Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Olarak Ele Alınması** ve **Çin Komünist Partisinin Propaganda Çalışması Üzerine Millî Konferansında Konuşma.** Başkan Mao bu eserlerinde, üretim araçlarının mülkiyeti üzerinde sosyalist dönüşümün esas olarak tamamlanmasından sonra, sınıfların ve sınıf mücadelesinin hâlâ varolduğunu ve **«ideolojik cephede bugünün en önemli görevlerinden birinin, revizyonizmin eleştirilmesi»** olduğunu gösterdi. Bu son derece önemli talimatlarında Başkan Mao, Partimizin yeni tarihi şartlar altında devrimi devam ettirmesi için gerekli siyasi yönelimi tesbit etti.

1962 yılında Başkan Mao, bütün sosyalizm tarihi dönemi için Partimizin izleyeceği temel çizgiyi etraflı bir şekilde açıkladı. Başkan Mao şunu belirtti: **«Sosyalist toplum oldukça uzun bir tarihi dönemi kapsar. Sosyalizm tarihi döneminde, sınıflar, sınıf çelişmeleri ve sınıf mücadelesi hâlâ vardır. Sosyalist yol ile kapitalist yol arasındaki mücadele ve kapitalizme geri dönüş tehlikesi hâlâ mevcuttur. Bu mücadelenin uzun süreli ve karmaşık niteliğini kavramalıyız. Uyanıklığımızı artırmalıyız. Sosyalist eğitimi sürdürmeliyiz. Sınıf çelişmelerini ve sınıf mücadelesini doğru olarak kavramalı ve doğru olarak ele almalıyız; düşmanla bizim aramızdaki çelişmeleri halk içindeki çelişmelerden ayırdetmeli ve bunları doğru olarak ele almalıyız. Aksi takdirde, bizimki gibi sosyalist bir ülke tam zıttına dönüşecek ve yozlaşacak, kapitalizme geri dönülecektir. Bugünden itibaren bu hususu her yıl, her ay ve her gün hatırlamalıyız ki, bu mesele üzerinde ciddi bir anlayışı devam ettirelim ve Marksist — Leninist bir çizgiye sahip olalım.»** Başkan — Yardımcısı Lin Biao'nun, Dokuzuncu Parti Kongresine sunduğu siyasi raporda belirtmiş olduğu gibi: «Başkan Mao'nun ortaya koyduğu bu Marksist — Leninist çizgi, Partimizin can damarıdır.» Biz Komünistler bütün hayatımız boyunca bu doğru Marksist — Leninist çizgide ısrar etmeliyiz.

1964 yılında bizzat Başkan Mao'nun rehberliğinde hazırlanan «Günümüzde Ülkemizdeki Sosyalist Eğitim Hareketinde Karşılaşılan Bazı Meseleler» adlı belgede (yani, 23 — Maddelik Belge) şuna işaret edildi: **«Bugünkü hareketin esas hedefi, Partideki kapitalist yolu benimseyen iktidar sahipleridir.»**

Bizzat Başkan Mao'nun rehberliğinde hazırlanan 16 Mayıs 1966 tarihli «Genelge» ve «ÇKP Merkez Komitesinin Büyük Proleter Kültür Devrimi Üzerine Aldığı Karar» (yani, 16 — Maddelik Karar) ve Başkan Mao'nun «Genel Karargâhı Bombalayın» şiarı, kitlelere Parti içinde iki çizgi arasındaki mücadeleyi duyurdu ve Büyük Proleter Kültür Devriminin coşkun alevlerini tutuşturdu. Bu büyük devrim, milyonlarca kitleleri her bakımdan ve aşağıdan yukarıya ayaklandırmış, dönek, gizli hain bozguncu Liu Şao—Çi'nın burjuva karargâhını yıkmış; baş temsilcileri Liu Şao—çi olan bir avuç dönek, düşman ajanı ve Partideki kapitalist yolu benimsemiş, tövbe etmez iktidar sahibini teşhir etmiş; onların kapitalizmi ger. getirme tertiplerini darmadağın etmiş ve böylelikle proletarya diktatörlüğümüzü ve Partimizi büyük çapta güçlendirmiştir.

Büyük Proleter Kültür Devrimi sırasında Başkan Mao bize şunu öğretmiştir: **«Parti teşkilâtı, proletaryanın ileri unsurlarından meydana gelmelidir. Parti teşkilâtı, proletaryayı ve devrimci kitleleri sınıf düşmanlarına karşı mücadelede yönetecek güçlü bir öncü teşkilât olmalıdır.»** Başkan Mao şuna da işaret etti: **«Bir proletarya partisi bayatı atıp, tazeyi almalıdır»; «Her Parti hücresi kendini kitlelerin arasında yeniden sağlamlaştırmalıdır.»** Başkan Mao'nun bu önemli talimatları, Partimizi sürekli olarak sağlamlaştırmak ve geliştirmek için güçlü bir ideolojik silâhtır. Partinin üyeleri ve devrimci halk kitleleri, Büyük Proleter Kültür Devriminin büyük fırtınaları içinde çelikleşmiştir ve genel olarak iki sınıf iki yol ve iki çizgi arasındaki mücadele bilincini yükseltmişlerdir. Partimiz büyük çapta arınmış, sağlamlaşmış, daha yüksek bir düzeye ulaşmıştır. Partimiz kitlelerle daha sıkı bağlar kurmuştur. Yeni tarihi şartlar altında, bütün Parti, Marksizm — Leninizm — Mao Zedung Düşüncesi temeli üzerinde daha sağlam bir şekilde birleşmiş ve yüce önderimiz Başkan Mao ve Başkan — Yardımcısı Lin Biao-nun yönetimindeki Parti Merkez Komitesi çevresinde saf tutmuştur.

49 yıl içinde Partimiz, kitlelerin silâhlandırılması yoluyla iktidarın ele geçirilmesi ve proletarya diktatörlüğünün kurulması için uzun süreli mücadelede, başlangıçta birkaç düzine üyesi olan Komünist grupların-dan bugünün güçlü Çin Halk Cumhuriyetini yöneten yüce, şanlı ve doğru Parti haline gelmiştir. Bu, Başkan Mao'nun Parti üzerine teorisi ve Mao Zedung Düşüncesi için büyük bir zaferdir. Tarihi tecrübeler şunu ispatlar: Başkan Mao'nun Parti teorisine uygun olarak hareket ettiğimiz zaman, Partimiz güçlenecek ve gelişecek ve devrim zaferle ilerleyecektir; Başkan Mao'nun Parti üzerine teorisinden saparsak, Partimiz yenilgilere uğrayacak, devrim gerilemelerle karşılaşacaktır Büyük Proleter Kültür Devriminin muhteşem zaferlerini sağlamlaştırmak ve bu zaferleri Parti inşasında da devam ettirmek için, genç yaşlı bütün Parti üyelerimiz ve Partiye katılmak isteyen aktivistler Başkan Mao'nun hem Parti tarihindeki hem de bugünkü Parti üzerine teorisinin tümünü ciddi bir şekilde incelemeli ve derinlemesine kavramalıdırlar.

PARTİ EĞİTİMDE ÖNDER
Ancak Mao Zedung düşüncesini kavramış olan ve hayata uygulayan kitleler sosyalizmi kurma yolunda başarıyla ilerliyebilir. Daçay Tarım Komününde Mao Zedung Düşüncesini öğrenme çalışması bütün çalışmanın can damarıdır. Parti sekreteri Çen Yung — Kuei, Başkan Mao'nun düşüncesini öğrenme çalışmasında halkla önderlik ediyor.

Başkan Mao'nun Parti üzerine teorisini incelerken, Başkan Mao'nun her zaman savunduğu devrimci inceleme tarzını, yani teoriyle pratiği birleştirme tarzını uygulamalıyız. İncelemelerimizi, uluslararası komünist hareketin tecrübeleri ve dersleriyle, Partimizde iki çizgi arasındaki mücadelenin tarihinin incelenmesiyle ve Büyük Proleter Kültür Devriminin gerçeğiyle birleştirmeliyiz. Devrimci kitle eleştirisini derinlemesine yürütmeli ve dönek, gizli hain ve bozguncu Liu aŞo—çi'nin savunduğu altı kara «teori» nin (2), dönek felsefenin ve **Kendi Kendini Eğitme** adlı kara kitabın zehirli etkilerinin kalıntılarını tam olarak tasfiye etmeliyiz. Ancak böylelikle «sol» dan ya da sağdan gelen zararları etkisiz kılabilir, Partimizi proletaryanın öncüsü olarak inşa edebiliriz.

Yüce önderimiz Başkan Mao'nun yönetiminde Partimiz, kuruluşundan bu yana Partinin sağlamlaştırılması ve Partinin inşası çalışmasını sürdürmüştür ve gelecekte de bunu yapmaya devam edecektir. Başkan Mao'nun Parti üzerine teorisini öğrenmeyi durdurmamalı, onu tekrar tekrar incelemeli ve uygulamalıyız. Başkan Mao'nun Parti üzerine teorisinin sürekli olarak incelenmesi ve uygulanması süreci içinde, hiç şüphesiz Partimiz daha yüce, daha şanlı ve daha doğru bir de **Halkın Gazetesi**'nde yayınlanan bir makalenin kı-Parti olarak inşa edilecektir!

---

(1) Yeni Parti Tüzüğünde öngörülen parti üyeliği şartları şunlardır:

1. Marksizm — Leninizm — Mao Zedung Düşüncesini canlı bir şekilde inceleyip, uygulamak;
2. Çin'in ve dünya nüfusunun büyük çoğunluğunun çıkarları uğrunda savaşmak;

3. Haksız olarak kendisine karşı çıkmış, fakat sonra hatalarını ciddiyetle düzeltmiş olanlar da dahil olmak üzere büyük çoğunlukla birleşmeyi başarmak. Bununla birlikte mevki düşkünlerine, komploculara ve ikiyüzlülere karşı özellikle uyanık olmak; çeşitli kademelerdeki Parti ve devlet yönetiminin bu gibi alçaklar tarafından gaspedilmesini önlemek. Partinin ve devletin yönetiminin ebediyen Marksist devrimcilerin elinde kalmasını güven altına almak;

4. Herhangi bir mesele ortaya çıktığında, kitlelere danışmak;

5. Eleştiri ve özeleştiriye cesaret etmek.

(2) Altı kara teori: «Sınıf mücadelesinin giderek yokolması» teorisi; «direnmeyen araç» teorisi; «kitleler geridir» teorisi; «Parti'ye mevki yapmak için girmek» teorisi; «Parti içi barış» teorisi ve «Özel çıkarlarla toplum çıkarlarının kaynaşması» teorisi.

"Örgütsel bakımdan meseleleri çözmek için her şeyden önce ideolojik bakımdan meseleleri çözmek, proleter olmayan ideolojiye karşı proletarya ideolojisinin mücadelesini vermek gereklidir,,

Niğde'nin Melendiz Bölgesi

Hakkında Kısa Not

GENEL DURUM VE SINIFLAR

Melendiz bölgesi Niğde'nin kuzey batısına düşüyor. Melendiz dağları ile çevrili bölgede 16 köy var. Niğde'den otobüsle 2 — 2,5 saatte gidiliyor. Dağların ortasındaki düzlükte Çiftlik nahiyesi var. Burada her Cumartesi, Pazar kuruluyor. Pazara her şey Niğde'den getiriliyor. Köylüler ihtiyaçlarının çoğunu buradan karşılıyor. Hemen her köye vasıta gidiyor. Çiftlikte bir de jandarma karakolu var.

Köyler çok dar bir alana sıkışmış olmasına rağmen nüfusları oldukça fazla. Her köy 200 ilâ 400 hane. Ortalama 1500 ilâ 2000 nüfusa sahip. Yani bu dar alanda 30 bin kişi yaşıyor. Bu yüzden toprak sahibi olmaları ve topraktan geçinmeleri imkânsız. Ve bu yüzden çalışma çağındaki erkeklerin % 95'i Niğde, Konya, A n k a r a, Adana, İzmir ve İstanbul'a çalışmaya gidiyorlar. Az ve verimsiz topraklar ise geri kalan % 5 tarafından ekiliyor. Patates ve daha az olarak buğday ekiyorlar.

Asmasız, Sultanpınar, Çınarlı, Murtaza, Bozköy ve Hacı Abdullah köylerinden genellikle İ s t a n b u l' a gidiliyor. İstanbul'da en çok halde hamallık yapıyorlar, kabzımalların yanında çalışıyorlar. Eskicilik ve kapıcılık gibi işlerde de çalışıyorlar. Mevsimlik olarak gidenleri var. Ama genellikle 8 — 10 ay devamlı çalışıp 2 — 4 ay köylerine dönüyorlar. 1 — 2 yıl hiç gelmeyen de oluyor.

Azatlı ve Kulaklı köylüleri Niğde'de ve İzmir'de inşaat ve tarım işçiliği yapıyorlar. Bağ bahçelerde, biriket imalâthanelerinde, kireç ocaklarında mevsimlik olarak iş buluyorlar.

Ramat, Dıvarlı, Ovalıbağ ve Çardaklılar; Konya, Adana, Söke ve İstanbul'da hemen hepsi tarım işçiliği yapıyor. Ramat'lılar daha çok Konya Et Balık Kurumunda çalışıyor.

Şeyhler köyünden Ankara'ya Yol — Su — Kanalizasyon işçiliği için gidiyorlar. Mahmutlu, Kitreli ve Çiftlikten Adana, Aydın, İzmir ve İstanbul'a gidiyorlar. Böylece, bu bölgenin köylüleri genellikle yarı — proleter özelliğine sahipler. Dışarda kazandıkları para ile giyecek vb. ihtiyaçlarını, Niğde civarından da yiyecek ihtiyacını sağlıyorlar. Bu durumda önce çalıştıkları yerlerde, sonra. Niğde'de iki kez soyuluyor ve sömürülüyorlar.

Çalıştıkları yerlerdeki kabzımallardan, toprak ağalarından müteahhitlerden, sermayedarlardan nefret ediyorlar. Son zamlardan ve pahalılıktan, iş bulmada çektikleri güçlüklerden yakınıyorlar. Genel sömürü mekanizmasının farkındalar. Büyük şehirlerle temas ettikleri için uyanık ve devrimci fikirlere açıklar. Özellikle gençler, her şeyi kolaylıkla kavrıyorlar. Partilerin hiç birine inanmıyorlar. Yeni hükümetin hiçbir şeyi halledemeyeceği düşüncesi yaygın.

Yarısının birkaç koyunu keçisi, birkaç kişinin de 5 — 15 dönümlük tarlası var. Ramat köyünde hayvancılık önde geliyor. Toplam 200 bir baş koyunu yazın kendi meralarında, kışın ise Aksaray ve Yeşilhisar da kiraladıkları kışlaklarda besliyorlar. Hayvan besleyenler mera sahipleri Niğde ve Konya'da satıyorlar. Tarım ve Hayvan kooperatiflerinde birkaç zenginin dışında kimse yararlanamıyor.

Ramat'ta 2, Bozköy'de 1, Çiftlik'te 1, Kitreli'de 1 motor var. Bunlardan bazıları borçlu. Bunlarla köylere çiğde, Aksaray ve Koçhisar taraflarından sap — saman, erzak vb. taşıyorlar. Ücret karşılığı arazi sürüyorlar. Küçük ölçüde ticaret yapıyorlar. Otobüs ve kamyonculuk da kârlı bir iş.

Azatlı'da 2 kamyon, 1 otobüs; Çiftlik'te 2 kamyon, 1 otobüs; Mahmutlu ve Bozköy'de birer otobüs, 1 kamyon var. Köylüler Azatlı'da bir hacının 3 değirmeni, 1000 koyunu ve Niğde'deki oğullarının ise 1,5 milyon nakit serveti olduğunu söylediler.

Köylülerin çoğu Almanya'ya gitmek için sıra bekliyor. Bu işte büyük hileler döndüğü ve rüşvet işlediği kanaatindeler. Bu arada birkaç Niğdeli tüccar Almanlarla ortak olarak bir elma suyu fabrikası yaptırmak için teşebbüse geçmiş. Köylülerin «sizi Almanya'ya göndereceğiz» diye beşer bin lirasını almışlar. Almanya'ya yalnız 5 — 10 kişi gidebilmiş. Geri kalanlara da fabrikaya ortak olacaksınız denmiş. Kimi parasını geri alabilmiş, kimi ise paranın ne olduğunu bilmiyor. (Böyle 150 köylü var).

Bu genel açıklamadan sonra sınıfları şöyle ayırabiliriz :

1 — Yoksul köylü — Yarı — Proleterler : Bunlar büyük çoğunluğu teşkil etmektedir. Hemen hepsi gittikleri yerlerde ağalara inşaat sahiplerine, kabzımallara (tücar — aracılara), sermayedarlara sömürülmektedir. Kazandıkları para ile köylerine dönmekte bu arada buğday, pirinç un vb. gibi temel maddeleri satın aldıkları tüccarlar onları ikinci kez soymaktadır. Bunlar küçük tarlalarını satıyor, mülksüzleşiyorlar. Çünkü gübre ve tohumluk bulamamakta, harcadığı parayı kurtaramamaktadır. Görüştüğümüz bir yoksul köylü bize şunu söyledi : **«Güneş çarığı, çarık ayağı sıkıyor. Patlayacağımız zaman yakındır.»**

Hepsi düzenli bir iş bulup şehre yerleşme taraflısı. Bu sınıf gitgide fakirleşiyor ve yaşama şartları zorlaşıyor. İşsizlikten, zamlardan, pahalılıktan en çok etkilenen bunlardır. Devrimci düşünceyi kavrayınca, devrimin ateşli savunucusu oluyorlar.

2 — Orta Köylü : Bunları ikiye ayırabiliriz. Bir kısmı, yoksul köylülere daha yakındır. Fakat durumları onlardan iyidir. Birkaç koyunu ya da keçisi, küçük bahçeleri vardır. Soğan, patates vb. ekerler. Bunlar gittikçe daha fazla yoksullaşmakta ve dışarda iş tutmak zorunda kalmakta, böylece yoksul köylü durumuna düşmektedirler. Diğerleri ise birkaç koyun, bir — iki inek ve biraz toprağa sahiper. Yeni ev yaptırabiliyor veya evlerini tamir edebiliyorlar. Topraklarına patates ve buğday ekiyor, koyunları güzün satıyor, ineğin yağından. sütünden, gelir temin edebiliyorlar. Az miktarda arıcılık yapıyorlar. Durumları aşağı — orta köylülerden iyidir. Ama bunlar da Bunların zenginleşme umutları yoktur. Son zamlar ve vergilerden çok etkilenmişler. Düzenin değişmesinden yanalar. Ama reformculuğun ve parlamentoculuğun etkisini henüz yıkamamış durumdalar. Bir orta — köylü konuşmasında parlamentoculuğu önerince, bir yoksul köylü, «parlamentoyu zenginler kendileri için icat etmişler» dedi.

Orta köylüler genel olarak devrimci düşünceleri kabul ediyorlar. Ama devrimin yapılabileceğini şüphe ile karşılıyorlar. Buna inandıkları an devrime vargüçleri ile katılacaklardır. Sayıları köylere göre % 15 — 35 arasında değişmektedir.

3 — Zengin Köylüler ve Kasaba Burjuvasisi : Bu bölgede zengin köylüler ve kasaba burjuvazisi iç içedir. Bütün bölgede sayıları 50 — 60 kadardır. İçlerinde motor, otobüs, kamyon sahibi ve Niğde'de ticarethaneleri olanlar da vardır. Köylüleri sömürürler ama kendileri de büyük tüccarlar tarafından sömürülür. Az miktarda işçi çalıştırırlar. Motorları ile orta köylülerin tarlalarını kira karşılığı sürer, otobüs ve kamyonlarla köylüleri ve mallarını taşır, çiftlik pazarına gübre, buğday, un yiyecek ve giyecekleri getirir satarlar. Bunlar daha çok AP, MNP, DP gibi gerici partileri tutuyorlar. Devrimci fikirlere açıkça düşmanlıkları var. Kitreli'de nurculuğu yaymışlardır. Ramat'ta da gerici ideolojileri yaymaya çalışıyorlar. Şehirdeki bürokratlarla sıkı işbirliği yaparlar. Partileri vasıtası ile onlara baskı yapar, rüşvetle işlerini yürütmeye çalışırlar. İçlerinden iki — üç tanesi iyi palazlanmıştır. Köylüler bunlara iyi gözle bakmamaktadır.

Bu bölgede toprak ağası yoktur.

II) KÖYLÜLERİN BU BÖLGEDE BAŞLICA ÇELİŞMELERİNDEN BİRİ DE DEVLETLEDİR

Köylüler genellikle mevsimlik işçi olarak çalıştıkları için, diğer zamanlarını boş ve köylerinde geçiriyorlar. Bu zamanı boş ve kahvelerde oturarak geçirmeleri ve esas olarak ekonomik durumlarının bozukluğu, kendi aralarında temelsiz ve cinayete kadar varan anlaşmazlıkların çıkmasına sebep oluyor. İçki oldukça yaygındır. İstanbul, İzmir, Adana gibi büyük kentlerde edindikleri bazı kötü alışkanlıkları köylerinde de sürdürüyorlar. Hemen her köylünün mahkemede en az bir davası vardır.

Jandarma bölgede zulmün temsilcisidir. Mahmutlu Köyü'nden bir yoksul köylüyü bir meseleden dolayı karakola getirmek isteyen jandarma, yolda onu dövmüş ve köylünün arkadan bağlı elleri kar ve soğukta dayak yüzünden kesilmiştir. Sonra köye giden jandarma onbaşısı kahvede köylülerle tartışmış ve tartaklanmış. Hemen o gece bir teğmen komutasındaki iki cemse dolusu asker köye gelmiş, köylüleri gece soğuğunda sıra dayağına çekmişler, zulüm ve işkence yapmışlar. Köyden kaçanlar olmuş. Durumu üst makamlara bildirmek tuklanmış, geri gönderilmişler.

Bu olaydan sonra köylüler Çiftlik'teki «Boz» lardan ve Niğde'nin «Kapıaltı» dan çekinir olmuşlar. Jandarma çok büyük ölçüde rüşvet almakta ve ufak bir olaydan yararlanmak istemekte, rüşvet veremeyenleri sorgusuz sualsiz dövmekte, işkence uygulamaktadır.

Köylüler hastanelerde ve mahkemede kendilerine kötü davranıldığını görmekte, buraları «zenginlerin yararına kurumlar» olarak nitelemektedirler. Hastalanan yoksul köylüler Niğde Devlet Hastanesi'nden kovulmaktadır.

III) ÇALIŞMA TARZIMIZ VE BAZI HATALAR

Bir hatamız, bir köyde köylülerin arasındaki anlaşmazlıkları gidermek için önerdiğimiz köy komitesi idi. Bu konuda geniş bir ikna kampanyası açmadan ve politik çalışma yapmadan ortaya attığımız düşünce yoksul köylüle tarafından hararetle desteklendi. Ama orta köylülerden biriki gerici unsur bu teşebbüsü baltaladı. Ve bizi karakola ihbar etti. İhbar üzerine köyü terketmemiz de başka bir hata idi. Bazı köylülerin yılgınlık taşıyan görüşlerine kendimizi kaptırdık.

Hatalarımıza rağmen çalışmamız verimli oldu. Kitle silâhımız İŞÇİ — KÖYLÜ gazetesini yaydık. İŞÇİ — KÖYLÜ'yü daha önce görenler de vardı. Köylüler gazeteyi yayma görevini üslendiler. Konuşmalarımızla reformcu ve parlamentocu görüşleri yıktık. İşçi — köylü iktidarının devrimle gerçekleşebileceğini anlattık. Türkiye'deki ve dünyadaki devrimci mücadelelerden örnekler verdik. Turanlar Köyü ve 15 — 16 Haziran işçi mücadelesini hepsi ilgi ile dinlediler. Devletin sınıfsal niteliğini, ordunun, mahkemelerin, kanunların ve bütün kurumların hâkim sınıfların ve zenginlerin yararına işlediğini, zaten kendi hayat tecrübeleri ile kavramışlardı. Kıbrıs ve Vietnam konusunda sorular sordular. Kıbrıs konusundaki bazı Amerikan plânlarını, ve Amerikancı Erim hükümeti ile Amerikancı Yunan albaylar cuntasının ortak plânlarını anlattık. Kıbrıs'ta gerçek kurtuluşun emekçi Rum ve Türk topluluklarının ortak iktidarı ile mümkün olabileceğini söyledik.

Melendiz bölgesinde yaptığımız çalışmaları özetlersek;

1. Bu bölgede köylülerin büyük kısmı yarı — proleter niteliğini taşımaktadır. Bu, millî demokratik devrim mücadelesinde işçi — köylü ittifakı açısından bir avantaj olarak ele alınabilir.

2. Yarı — proleterler ağır sömürü, zam ve vergilerle gitgide yoksullaşmaktadırlar.

3. Köylüler devletin sınıfsal niteliğini jandarmanın baskı ve zulmünü bizzat yaşayarak kavrıyorlar. Bu çark kırılmadan işçi — köylü iktidarının gerçekleşemeyeceğini cok iyi anlıyorlar.

4. Melendiz köylüleri işçi — köylü iktidarının namlunun ucundan cıkacağını, bunun için kendi örgütleri kurmaları gerektiğini, mücadelenin uzun, sert ve cetin olacağını ve azimle ileri atılma-

MİLLİYETLER MESELESİ *Marksist — Leninist ler millî meseleye nasıl bakıyorlar? Amerikan emperyalizmine ve yerli ortaklarına karşı, Mao Zedung Düşüncesinin rehberliğinde halk savaşı veren ülkelerde millî mesele nasıl çözümleniyor? Bu konuda, Malaya Komünist Partisinin önemli bir resmî belgesini açıklayan yazıyı yayınlıyoruz.*

Karşı-Devrimci Şiddeti, Devrimci Şiddetle Yenelim!

Malaya Komünist Partisi Merkez Komitesi bir süre önce, her milletten Malaya halkını birleşmeye, karşı — devrimci şiddete devrimci şiddetle cevap vermeye ve Amerikan — İngiliz emperyalizminin uşağı Rahman kukla kliğinin milliyetleri katletme siyasetini yerle bir etmeye çağıran bir bildiri yayınladı.

Bildiride şöyle deniyor: Rahman — Razak kliği, daha şimdiden paramparça olmuş «demokrasi» maskesini bir kenara attı; Malaya halkına ve özellikle Çin milliyetine mensup kitlelere karşı çok büyük çapta kanlı bir katliam hareketine giriştiği ve apaçık faşist bir askeri yönetim kurdu. Bu Rahman — Razak kliğinin cellatlığının gözler önüne serilmesidir. Bu, Rahman — Razak kliğinin on yıldan fazla bir süredir uygulamakta olduğu millî baskı (yani, özünde sınıf baskısı) siyasetinin mantıki sonucudur. Bu siyaset, son derece zayıf ve tecrit olmuş olan kliğin kâğıttan kaplan niteliğini iyice ortaya koymuştur.

Merkezi Malaya Birleşik Millî Teşkilâtı'nın Rahman — Razak kliği olan kukla rejim, Malaya halkının devrimci silâhlı mücadelesini bastırmak amacıyla İngiliz emperyalizmi tarafından desteklenmiş ve kurulmuştur. Emperyalizme canıgönülden hizmet etmeye uğraşan Rahman — Razak kliği on yıldan beri bir sömürge savaşı sürdürmekte, her milliyetten kitleleri kudurmuşçasına ezmekte ve her türlü kötülüğü yapmaktadır. Bu klik pençesini Saravak ve Saban'a bile uzatmış ve Brunei'yi ilhak etmeye kalkışmıştır. Emperyalist efendilerinin emri üzerine Rahman — Razak kliği, her milliyetten halkların geniş anti-emperyalist birliğini kundaklamak ve kendi kukla yönetimini sürdürmek amacıyla halkın dikkatini mücadele hedefinden saptırmak için Malay Şovenizm siyasetini sürekli olarak uygulamaktan bir an geri kalmamıştır. Bu klik, kukla anayasaya keyfi olarak «özel Malay hakları» nı dahil etmiştir. (Gerçekte bu, Malay milliyetine mensup bir avuç bürokrata ve toprak ağasına verilen özel haklar anlamına gelmektedir). Rahman — Razak kliği bu maddeyi Malay milliyetinden kitleleri avlamak için bir tuzak, her milliyetten ve özellikle Malay milliyetinden emekçi kitleleri ezmek ve soymak için bir silâh, Malay şoven duygularını tahrik etmek, Çinlilere, Hintlilere ve öteki milliyetlere karşı ayrım gözetmek, onları ezmek ve katletmek için bir «meşrû» gerekçe olarak kullanmıştır.

Bildiri şunları belirtiyor : Rahman — Razak kliğinin izlediği gerici, anti — komünist ve halk düşmanı politika, gitgide etkinliğini kaybetmektedir. Ne emperyalizmin askerî yardımı, ne de İngiliz emperyalizminin öğrettiği «parlamenter demokrasi» aldatmacası, kukla rejimi kendisini her geçen gün daha ciddi bir şekilde tehdit eden yalnızlıktan kurtaramaz. Kukla rejimin Malay şovenizmi politikası ve yürüttüğü yayılma faaliyetleri. Malaya'da ve Kuzey Kalimantan'da her milliyete mensup halkların güçlü direnişine yol açmıştır. Kukla klik ile her milliyetten geniş halk kitleleri arasındaki çelişmeler görülmemiş derecede keskinleşmiştir.

Bildiri şöyle devam ediyor: Malaya Komünist Partisi'nin önderliğinde her milliyetten Malaya halkları, son derece güç ve karmaşık şartlar altında silâhlı mücadeleyi 21 yıldır muzaffer bir şekilde yürütmektedir. Son yıllarda, Malaya Millî Kurtuluş Ordusu gücüne güç kattı; üs alanları ve gerilla bölgeleri sağlamlaştı ve genişledi. Kuzey Kalimantan halkının silâhlı mücadelesi de büyük bir hızla ilerliyor. Bütün bunlar kukla rejimi ciddi şekilde tehdit ediyor.

Yenilmez Mao Zedung Düşüncesinin geniş ölçüde yayılması, her milliyetten işçi, köylü, gençlik ve öğrenci kitlelerinin ideolojik bakımdan devrimcileşmesine hız kattı. Gitgide daha fazla sayıda insan silâhlı devrim yolunu tutarken, geniş halk kitleleri millî kurtuluş umutlarını, her milliyetten halkların menfaatlerinin biricik gerçek savunucusu Malaya Komünist Partisine ve bütün milliyetlerin en seçkin evlâtlarından meydana gelen Malaya Millî Kurtuluş Ordusu'na bağlıyor.

Bildiri şöyle diyor : Bir yandan, Malaya ve Kuzey Kalimantan halklarının devrimci mücadelelerini bastırmak için İngiliz emperyalizmine yardım eden Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal emperyalizmi, bir yandan da İngiliz emperyalizminin içinde bulunduğu güçlüklerden yararlanarak, bölgeye siyasî, iktisadî ve askerî sızmayı hızlandırıp onun yerini almaya çalışmaktadırlar. Bunu gerçekleştirmek için de, kendi ajanlarını beslemek ve yerleştirmek yolunda büyük çaba harcıyorlar. Böylece, son yıllarda bu bölgede Amerikan emperyalizminin, İngiliz emperyalizminin ve Sovyet sosyal emperyalizminin hem işbirliği yaptıkları hem de birbirleriyle çatıştıkları görülmektedir.

Halkın devrimci mücadelesinin günden güne hızlanan ilerleyişi ve emperyalistler arası çatışmanın şiddetlenmesi, komprador sınıfı ve toprakağaları sınıfını temsil eden çeşitli klikler arasında ve özellikle Rahman — Razak kliği ile Lee Kuan Yew kliği ve takipçileri arasında iktidar ve parca toplama kavgasını çok şiddetlendirmiştir.

Bildiri şöyle devam ediyor : Kuala Lumpur kukla rejiminin «genel secim» komedisi işte bu şartlar altında oynandı. «Seçim propagandası» süresince Rahman — Razak kliği, daha fazla oy alabilmek ve «parlamenter demokrasi» sahtekârlığını devam ettirebilmek icin hayasızca Malay şovenizmi propagandasına başvurarak Malay milliyetine mensup kitleleri aldatmaya ve diğer milliyetlere mensup kitleleri yıldırmaya boşu boşuna uğraştı. Malay şovenizmi propagandası aynı zamanda büyük ölçüde milliyetler katliamına girişmek ve istendiği zaman çıplak askerî yönetim kurmak için kamuoyunu hazırlama amacına yöneliyordu. Geniş kitleler kukla genel seçimi kararlı bir şekilde boykot ettiler. Her milliyetten halklar kukla rejime karşı duydukları büyük hoşnutsuzluğu çeşitli yollarla ifade ettiler. Rahman — Razak kliğinin, «parlamenter demokrasi» sahtekârlığını sürdürme tertibi tamamen iflâs etti. Böylece, Rahman — Razak kliği, çok önceden çizdiği plâna uygun olarak genel seçimden üç gün sonra, 13 Mayıs'ta kukla Malay alayı birliklerini halkın üzerine gönderdi. Birlikler, Malaya Birleşik Millî Teşkilâtı'nın haydutlarıyla işbirliği yaparak, Kuala Lumpur halkına ve özellikle Çin milliyetine mensup kitlelere saldırmakla işe başladı ve daha sonra büyük katliamı ülkenin başka kesimlerine yaydı. Tam olmayan istatistiklere göre, düşman tarafından kurşunlanan ve kılıçtan geçirilen masum insanların sayısı, Haziran'ın ortasında 3000'i aşmıştı. Yaralılar ve sakatlar sayısızdı. Kundaklama ve yağma her yerde başgösterdi. Onbinlerce insan varlarını yoklarını. ailelerini kaybetti ve yersiz yurtsuz kaldı. Yedi binden fazla insan keyfi olarak tutuklandı. Hayatlarını kaybedenlerin ve bu insanlık dışı katliamın şu veya bu şekilde kurbanı olanların yüzde doksanı Çin milliyetine mensuptur. Ülkemiz halkı döktüğü kanları hiçbir zaman unutmayacaktır. Bu faşist kliği ve onun emperyalist efendilerini cezasız bırakmayacaktır.

Bildiri şöyle devam ediyor : Millî birliği bölmek ve milliyetleri katletmek, eski olsun yeni olsun bütün sömürgecilerin halkın devrimci kuvvetlerini ezerken ve nüfuz bölgeleri için çatışırken başvurdukları alışılmış iğrenç oyunlardır. Gerçekler gösterdi ki, bu büyük katliamın gerek hazırlık safhasında gerekse başlamasından sonra İngiliz ve Amerikan emperyalistleri, özellikle Amerikan emperyalistleri, karışıklıklar çıkarmak ve açıkça ya da perde arkasından karanlık tavsiyelerde bulunmuşlardır. Rahman — Razak kliğine faşist vahşetinden dolayı askerî ve iktisadî yardım şeklinde yüksek ödüller vermiştir. Sovyet revizyonist sosyal emperyalislteri de, İngiliz ve Amerikan emperyalistleri kadar iğrenç bir rol oynamıştır. Bir yandan Rahman — Razak kliğini desteklemek için hatırı sayılır askerî yardım yaparken öte yandan, Rahman — Razak kliğini suçlarının sorumluluğundan kurtarmak için. büyük katliamı Malaya Komünist Partisi'nin ve hattâ büyük sosyalist Çin'in tahrik ettiği yolunda alçakça iftiralar atacak kadar ileri gitmiştir. Bu da bir kere daha göstermiştir ki, bu revizyonist dönekler çetesi ile İngiliz ve Amerikan emperyalistleri aynı inin ayılarıdır.

Bildiri şöyle devam ediyor : Büyük öğretmen Başkan Mao bize şunu öğretiyor : **«Yokolmanın eşiğindeki bütün gerici güçler kaçınılmaz olarak umutsuz mücadelelere girerler.»** Rahman — Razak kliğinin kudurmuşcasına giriştiği büyük katliam ve kurduğu askerî yönetim bu klik için durumun gitgide daha kötüleştiğini gösteriyor. Hâkimiyetlerini eski metodlarla yürütemedikleri içindir ki, böyle umutsuz ve pervasız hareket ediyorlar. Ancak. ne kadar çok insan öldürülürse halkın direnişi de o kadar büyük ve şiddetli olacak, dolayısıyla sonları da o kadar yakın olacaktır. **Malaya tarihinde tek bir milliyetler katliamı yoktur ki, emperyalizm ve uşakları tezgâhlamamış olsun. Şimdiki katliam o**layı, **Rahman — Razak kliğinin iktidara geçtiğinden** beri tertip**lediği bir dizi** milliyetler katlia**mının en kapsamlı** ve en vahşi **olanıdır.** Şimdi bu klik, çılgınca **askerî yayılma** faaliyetine, kukla **yönetimin memurlarını** temizle**meye ve her** milliyetten yüzbin**lerce insanı hayatlarını** kazan**ma hakkından** yoksun bırakma**ya girişmiştir.** Aynı zamanda bu klik, **saldırının** Hint milliyetine **mensup kitlelere** yöneltildiği Ku**ala Lumpur'da yeniden** kanlı o**layları tahrik** ederek, önümüz**deki günlerde** her milliyetten **her milliyetten** halkları daha da **büyük ölçüde boğazlamak** için **ortamı hazırlamaktadır.** Böyle **bir durum karşısında** her milli**yetten halkların** tutumu şöyle ol**malıdır : Birincisi,** biz buna kar**şıyız: ikincisi, bundan korkmuyoruz. Başka bir deyişle** milliyetle**rin eşitliği esası** üzerinde millî **birliğe sıkıca sarılmak;** düşma**nın millî baskı** ve milliyetleri **katletme siyasetine** kararlı bir **şekilde teşhir** etmek; bu siyasete **azimle** karşı koymak ve aldatılmış olanlar arasında düşmanın **tertibini açığa çıkarmak** için yoğun bir propaganda çalışması yürütmek zorundayız. Düşman **katliam başladığı zaman,** biz de **kendimizi savunmak** için düşmana sert bir şekilde vurmalıyız. **Ancak böyle yaptığımız** takdirde **düşmanın** saldırılarını püskürtebilir **ve halkın** kayıplarını azaltabiliriz.

«Millî mücadele son tahlilde bir sınıf mücadelesi meselesidir». **Malaya'da her milliyete** mensup **işçilerin, köylülerin** ve diğer emekçilerin menfaatleri ve mücadele **hedefleri** ortaktır. Rahman — **Razak kliğinin** uygulâdığı millî baskı ve milliyetleri katletme si**yaseti, özünde emperyalizmin** ve **uşaklarının bütün** emekçi **halkı ezme siyasetidir. Bu siyaset, sade**ce **Çin Hint milliyetlerine** ve öte**ki milliyetlere** mensup emekçi **halkların menfaatlerine** değil, **Malay milliyetinden** emekçi kitle**lerin menfaatlerine** de büyük zarar verir. **Her milliyetten** emekçi **halklar tam kurtuluşlarını** ancak **saflarını sıklaştırarak;** birleştiri**lebilecek bütün** güçlerle birleşe**rek;** köylük bölgelerden şehirleri **kuşatmak** ve siyasî iktidarı silâh **zoruyla** ele geçirmek yolunda yi**ğitçe ilerleyerek** ve işçi sınıfı ön**derliğinde** işçi — köylü ittifakına **dayanan** demokratik halk dikta**törlüğünü** kurarak sağlayabilirler.

Bildiri, sonuç olarak, her milliyetten **halkları,** eyleme geçmeye, **halk savaşını** aktif olarak ilerletmeye; **Kurtuluş** Ordusu'na katılmaya ve **Kurtuluş** Ordusu'nu desteklemeye; silâhlanmaya, meşrû müdafa kuvvetleri kurmaya; düşmanın zorbalığına ve katliamına azimle karşılık vermeye; birleşip İngiliz emperyalizmini. Amerikan emperaylizmini ve Sovyet revizyonist sosyal emperyalizmini ezmeye; Rahman — Razak **kukla kliğini,** Lee Kuan Yew kukla rejimini devirmeye ve Malaya Halk Cumhuriyetini kurmaya çağırıyor.

Proleter Devrimci AYDINLIK Almanca ve İngilizce Çıktı

Yıllık abone : 100 TL.
Abone Adresi : Adakale Sok. 28/1 Ankara.

Yenilmez Marksizm — Leninizm — Mao Zedung Düşüncesi, proletaryanın dünyayı öğrenme, değiştirme ve tarihi ileri götürmede güçlü silâhıdır. Marksizm — Leninizm — Mao Zedung Düşüncesi, yüzlerce milyonluk devrimci yığınlarla ve bütün ülkelerde halk devriminin somut pratiğiyle kaynaştırıldığında, bütün eski dünyayı ezip paramparça edecek olan tükenmez devrimci gücü ortaya çıkaracaktır.

Proleter Devrimci AYDINLIK'ın almanca ve ingilizce olarak yayınlanan ilk sayısı Nisan başında çıktı. Berlin'de yayınlanan almanca nüshamızın kapağında Marx, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'un resimleri ve **«Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar birleşin!»** sloganı yer alıyor. Almanca çıkan ilk sayımızda yayınlanan yazılar şunlar: **Türkiye Proleter Devrimcilerinden Bütün Ülkelerin İşçilerine ve Ezilen Dünya Halklarına; Türkiye İşçi Sınıfı Sınıf Mücadelesinin Kan ve Ateşi İçinde Çelikleşiyor; Polis Kurşunu, Jandarma Süngüsü, Zulüm ve Zindan Kanunlarına Karşı Birleşelim; Kumandanların Muhtırasından Sonra Durum; İşçi Köylü Gazetesinin Muhtıradan Sonra Yayınladığı Bildiri; Ege Köy Çalışmalarından Çıkan Sonuçlar.** Bu yazılar yanında Dergide Türkiye'deki köylü mücadelesi ile ilgili üç bildiri yer alıyor. Bu bildiriler, İşçi Köylü'nün 23. sayısında yayınlanan **200 topraksız Kars köylüsünün**, 26. sayıda yayınlanan **Ege bölgesinden bir köy halkının ve Turanlar köylüleriyle İşçi Köylü'nün ortaklaşa yayınladığı bildiriler.** Kâhta devrimcilerinden Ahmet Cantekin'in İşçi Köylü'ye yazdığı okuyucu mektubu da dergide yer almaktadır.

Aydınlık'ın ingilizce nüshasında (Proletarien Revolutionary AYDINLIK) ise **«Türkiye Proleter Devrimcilerinden Bütün Ülkelerin İşçilerine ve Ezilen Dünya Halklarına»** başlıklı bir tek yazı bulunuyor. İlerdeki sayılarda Dergimiz'n ingilizce nüshası daha da genişleyecektir.

Proletarisch Revolutionaeres AYDINLIK'ın ilk sayısı 87 sayfa uzunluğunda ve 2 Batı Almanya Markı fiyatındadır. İlk sayının maliyeti 1000 Mark'ı aşmaktadır. Derginin masrafı, satış ve abone bedelleriyle karşılanacak ve proleter devrimci hareketimize maddi bir yük getirmiyecektir.

Dergimizin yabancı dillerde de yayınlanması, dünya sosyalizmi ve ezilen halklarla bağlarımızın daha da sağlamlaşmasına hizmet edecektir. Bütün ülkelerin proleter devrimci hareketleriyle birleşmemizin dayandığı temel nedir? Bu temel, işçi sınıfının devrim dâvasına ışık tutan Marksizm — Leninizm — Mao Zedung Düşüncesidir. Büyük Proleter Kültür Devrimiyle, yalnız Çin Halk Cumhuriyetinde değil, bütün dünyada revizyonizme karşı amansız bir mücadele açılmıştır. Büyük Ekim Devrimi, nasıl bütün dünyada devrimci Marksizmin örgütlenmesi ve birleşmesine yol açmışsa, Büyük Proleter Kültür Devrimi de aynı enternasyonal ruhu ve mücadeleyi canlandırmış ve harekete geçirmiştir. Bu sebeple bugün biz, Marksizm — Leninizm — Mao Zedung Düşüncesinin bütün dünya çapında hızla örgütlenmekte ve güçlenmekte olduğunu söylüyoruz.

Marksizm — Leninizm, her ülkenin devrimci halk yığınlarıyla birleşerek, eski dünyayı emperyalizm ve revizyonizmle birlikte yıkacak devrimci gücü yaratmaktadır. Proleter enternasyonalizmi, bu mücadelede kesin ve kararlı olarak Marksizm — Leninizm — Mao Zedung Düşüncesi ve dünya halklarının devrim safında olmak demektir. Halkımız, sömürü ve zulüm zincirini esas olarak kendi kuvvetlerine dayanarak ve bununla beraber bütün ülkelerin devrimci proletarya hareketi ve ezilen halklarla birleşerek kıracaktır. Bu birleşme bize önemli görevler yükler. Bu görevlerden biri de, bütün ülkelerin devrimci proletarya mücadelesinin tecrübelerinin birleştirilmesidir. Emperyalizme hâkim sınıflara ve gene bir burjuva akımı olan revizyonizme karşı Türkiye'de verdiğimiz mücadeleyi bütün dünyaya duyurmak enternasyonal bir görevimizdir. Bu görevi yerine getirmek, dünya sosyalizmiyle ideolojik bağlarımızı güçlendirir, halkımızın devrimci mücadelesi hakkında bütün dünyaya doğru bilgiler ulaştırır ve halkımızla dünya halkları arasındaki dayanaşmayı sağlamlaştırır. Yabancı dilde yayınladığımız dergide kendi somut pratiğimizle Mao Zedung Düşüncesinin evrenselliğini göstermeli her türlü revizyonist akım ve tutumu mahkûm etmeliyiz. Emperyalizmin bütün dünyada toptan çöküşe ve sosyalizmin zafere ilerlediğini, gene kendi mücadelemizle bütün dünyaya duyurmalıyız. Bütün bunlar, emperyalizme ve revizyonizme karşı dünya çapında verilen mücadeleye hizmet edecektir.

Böyle bir devrimci görevi yerine getirmemize karşı alçakça saldıranlar oldu ve olacaktır. Bu saldırılar açık emperyalizm kampından geleceği gibi, burjuva milliyetçiliğini sosyalizm kisvesi altında gizlemeye çalışan revizyonistlerden de geliyor ve gelecek. Revizyonizm, dünya işçi sınıfı hareketine karşı açıkça, veya «tarafsızlık» kisvesi altında gizlice düşmanlık gütmektedir. Sırtını emperyalizme ve burjuvaziye yaslayan bütün saldırılara, karşı proleter enternasyonalizmini sonuna kadar savunacağız. Çünkü ancak böyle bir tutumla Marksizm — Leninizm yolunda ilerleyebilir ve halkımızı zafere ulaştırabiliriz. Halkımızın devrimci mücadelesi, emperyalizm ve revizyonizmi mutlaka yerle bir edecektir. Zafer, bütün dünya halklarının ve uluslararası işçi sınıfı mücadelesinin olacaktır.

Fethiye Devrimciler Birliğinin Özeleştirisi

Bizler 50 yıllık şanlı sosyalist geçmişimizin genç mirasçılarıyız. Hareketimizin bugünkü seviyesinde Muğla bölgesindeki çalışmalarımızın bir muhasebesini yaparak, bugüne kadar neler yapıp neleri yapmadığımızı, hatalarımızın neler olduğunu tespit etmeliyiz.

1961 Anayasasının sınırlı demokratik imkânlarıyla o yıllarda Muğla ilinde ve ilçelerinde TİP kuruldu. 1967 yılına kadar halkımızın kurtuluş yolunu TİP içinde aradık. TİP'in reformcu, kitleden kopuk ve devrimci teoriye düsman tutumunu seziyor, fakat hatanın kaynağını bulamıyorduk. 1967 yılında başlıyan anti — emperyalist gençlik gösterileri ve **Türk Solu** dergisinin çıkışı, bize TİP içinde devrimci tutum kazandırdı. Ondan sonra TİP'in hâkim sınıflara bel bağlayan çizgisine karşı bir mücadele başladı. Çeşitli bildirilerle TİP'in yöneticikliğini uyarıp reformcu, teslimiyetçi çizgisinden devrimci mücadeleye kazanabileceğimizi zannettik. Bu düşüncemiz hatalıydı. 1970 yılında devrimciler olarak yoksul tütün üreticisinin haklı mücadelesini destekleme kararı aldık. Yürüyüş ve miting düzenledik. Yürüyüşü yedi kişi baslattık Miting meydanını ise 3000 kişi doldurdu. Bu hareketimize TİP'in oportinist kesimi karşı çıktı. Genel Merkezin sahte tutumunu burada daha açık gördük. Miting devrimci mücadelemiz için bir dönüm noktası oldu. Bu hareket devrimci mücadelemize genç neferler kazandırdı.

O dönemde M. Belli revizyonist kliğinin «TİP'i özörgüt yapacağız» derken, gerçekte gençlik saflarında örgüt yıkıcılığını ve anarşizmi yaydığını görüyoruz. O ara bizler tereddüt içindeydik. Fakat iki şeye güveniyorduk: Marsizm — Leninizm silâhına ve geniş halk yığınlarına.

1970 yılının başında Aydınlık hareketindeki bölünme, Marksizm — Leninizm — Mao Zedung Düşüncesinin hızla yayılması, bizi devrim yolunda ilerletti. Ancak proleter devrimci çalışma tarzının esaslarını bilmiyorduk. Bu bizi kitle çalışmalarında önemli hatalara götürdü. Bölgenin somut şartlarını incelemeden çalışmalar yaptık. Yoksul köylülükle bağ kurmak yerine orta, köylülüğün taleplerini savunmakla yetindik. Kurulan kitle örgütlerinin (TT-ÜS) başına devrimci yöneticiler yerine karşı — devrimcileri oturttuk. Dışardan gelen devrimci kadrolarla bütünleşemedik. Devrimci mücadelemizin bir parçası olduğumuzu kavrayamadık.

Hatalar doğrunun anasıdır. Dağınıklığa son vermek ve Marksizm — Leninizm safında birleşmek için **Fethiye Devrimciler Birliğini** oluşturduk. Şimdi önümüzde uzun, zor ve çetin bir mücadele dönemi var. Çıkardığımız dersler mücadelemiz için önemli bir rehber olacaktır.

— Daha fedakâr olmak. Küçük kentlerin yozlaştırıcı havasını kırıp her türlü burjuva eğilimi ile mücadele etmek. Devrimci mücadelenin bir parçası haline gelmek.

— Proleter devrimci çalışma tarzını kavramak. Halk kitleleriyle birleşmek ve onların menfaatlerini sonuna kadar cesaretle savunmak.

— Oportünizm ve revizyonizm devrimci mücadelemizi içten kemiren kurttur. Bu hastalığa karşı verilen mücadele, hâkim sınıflara karşı verilen mücadeleden ayrılmaz. Proletarya mücadelesi dışındaki her türlü sapma ile amansız mücadele!

Yaşasın halkımızın devrimci mücadelesi!

Yaşasın yolumuzun engin rehberi Mao Zedung Düşüncesi!

Fethiye Devrimciler Birliği
Fethiye İşçi — Köylü Çalışma Komitesi

Köyceğiz İşçi — Köylü Çalışma Komitesi

Günlükbaşı İşçi — Köylü Çalışma Komitesi.

Haftalık dergi • Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü : Omer Özerturgut • Yönetim Yeri ve Yazışma Adresi : Adakale Sokak 28/1, Kızılay — Ankara • Dizgi — Baskı : Ulusal Basımevi • İstanbul Temsilciliği: Sekbanbaşı Sok. Manolya Pasajı No:3 Beyazıt • İzmir Temsilciliği: 900, Sok. Gönen İşhanı Kat 5 • Alibeyköy Temsilciliği: Kemerburgaz Caddesi 54 • Berlin Temsilciliği :1 Berlin 12, Schillerstrasse 64 • Münih Temsilciliği : 8 München 19, Orfftrasse • ABONE ŞARTLARI : Yıllık 40, Altı Aylık 20 TL.: Avrupa ve Orta Doğu : Yıllık 90. Altı Aylık 45; Diğer Ülkeler : Yıllık 150. Altı Aylık 75 TL • İlân Şartları : Santimi 20 TL. Yayın İlânları indirimlidir • Banka Hesap No.: Ziraat Bankası, Kızılay Şubesi 641 268 • İstanbul Dağıtımı : Fuat Büte, Ankara Caddesi 34 • Ankara Dağıtımı : Ankara Umum Gazete Bayileri
Baskı tarihi : 10 Nisan 1971